

βακχεῖος, βακχειακός (βακχιακός) / bacchius (bachius), bacchicus

1. [PLUT.] *de mus.* 29 (p. 1141b) ἔνιοι δὲ καὶ τὸν βακχεῖον Ὀλυμπον οἶονται εὐρηκέναι.

— — —

2. HERHAEST. 11. 2 τρισύλλαβοι δὲ (*scil.* πόδες) οἱ τούτων διπλασίονες ὀκτώ ... 10 sqq. πεντάχρονοι δὲ οἱ ἴσοι τούτοις τρεῖς· ἐκ βραχείας καὶ δύο μακρῶν, βακχεῖος· ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ μακρᾶς, ἀμφίμακρος ἢ κρητικός· ἐκ δύο μακρῶν καὶ βραχείας, παλιμβάκχειος.

HERHAEST. 16. 2 sqq. ὅτε μὲν οὖν ἀκατάληκτον ἔστιν, ἐπὶ τῆς τελευταίας τὸν ἴαμβον δέχεται μόνον ἢ πυρρίχιον διὰ τὴν ἀδιάφορον, ὅταν δὲ καταληκτικόν, τὸν ἴαμβον παραλήγοντα—ἢ σπανίως τρίβραχυν—, ὥστε γίνεσθαι τὴν κατάκλειδα ἥτοι ἀμφίβραχυν ἢ βακχεῖον.

HERHAEST. 28. 9 sqq. ὡσπερ δὲ ἐν τῷ δακτυλικῷ ἦν τι λογασιδικόν, οὕτω κὰν τοῖς ἀναπαιστικοῖς τὸ εἰς βακχεῖον περαιούμενον, οὗ ἔστιν ἐπισημότατον τὸ μετὰ τέσσαρας πόδας αὐτὸν ἔχον τὸν βακχεῖον· ὣν ὁ πρῶτος γίνεται καὶ σπονδειος καὶ ἴαμβος, καλεῖται μὲν οὖν Ἀρχεβούλειον ἀπὸ Ἀρχεβούλου τοῦ Θηβαίου ποιητοῦ χρησαμένου αὐτῷ κατακόρως· γέγραπται δὲ καὶ Καλλιμάχῳ (fr. 228. 1 Pfeiffer)

ἀγέτω θεός, οὐ γὰρ ἐγὼ δίχα τῶνδ' αἰεῖδεν.

HERHAEST. 29. 3 sqq. τὸ χοριαμβικὸν συντίθεται μὲν καὶ καθαρὸν, συντίθεται δὲ καὶ ἐπίμικτον πρὸς τὰς ἰαμβικάς· ὡς ἐπίπαν δὲ ὅτε καταληκτικόν ἔστιν εἰς τὴν ἰαμβικὴν κατάκλειδα περαιούται, τουτέστιν εἰς ἀμφίβραχυν ἢ βακχεῖον διὰ τὴν ἀδιάφορον· περαιούται μὲν γὰρ καὶ εἰς τὴν ἰδίαν, τὸν δάκτυλον ἢ κρητικόν, οἶον δίμετρον μὲν τό (mel. adesp. 57 [PMG 975] a Page)

ἰστοπόνοι μείρακες,

τρίμετρα δέ· (mel. adesp. 57 [PMG 975] b Page)

οὐδὲ λέοντων σθένος οὐδὲ τροφαί,

τετράμετρα δέ (mel. adesp. 57 [PMG 975] c Page)

αἱ Κυθερίας ἐπιπνεῖτ' ὄργια λευκωλένου.

ἀλλὰ τῷ ταῦτα συνεχέστερα εἶναι, ἀπρεπέστερά ἐστι. τὰ δὲ εἰς τὸν ἀμφίβραχυν ἢ βακχεῖον· οἶον δίμετρα μὲν τὰ ἐξ Αἰολοσίκωνος Ἀριστοφάνους· (fr. 9 [PCG III 2, p. 39] Kassel-Austin)

οὐκ ἐτός, ὦ γυναῖκες,

πᾶσι κακοῖσιν ἡμᾶς

φλώσιν ἐκάστοτ' ἄνδρες·

δεινὰ γὰρ ἔργα δρῶσαι

λαμβανόμεσθ' ὑπ' αὐτῶν.

τρίμετρα δὲ οἶον τὸ Ἀνακρέοντος· (fr. 37 [PMG 382] Page)

δακρυόεσσαν τ' ἐφίλησεν αἰχμάν

τετράμετρα δέ, ἃ καὶ συνεχέστερά ἐστιν, οἷα ταυτὶ τὰ Σαπφούς· (fr. 128 Voigt)

δευτέ νυν ἄβραι Χάριτες καλλίκομοί τε Μοῖσαι.

HERHAEST. 40. 3 sqq. τὸ δὲ παιωνικὸν εἶδη μὲν ἔχει τρία, τό τε κρητικὸν καὶ

τὸ βακχειακὸν καὶ τὸ παλιμβακχειακόν· ὃ καὶ ἀνεπιτήδειον ἔστι πρὸς μελοποι-
ῖαν, τὸ δὲ κρητικὸν ἐπιτήδειον.

HERHAEST. 43. 1 sqq. τὸ δὲ βακχειακὸν σπάνιον ἔστιν, ὥστε, εἰ καὶ πού ποτε
ἐμπέσοι, ἐπὶ βραχὺ εὐρίσκεισθαι, οἷον (Aesch. fr. 23 [TrGF III, p. 139] Radt)

ὁ ταῦρος δ' ἔοικεν κυρίζειν † τιν' ἄρχαν

θάσαντος δ' ἐπ' ἔργοις προπηθήσεται νιν †.

[HERHAEST.] 1^b (p. 34) βακχεῖος παρὰ τὸ ταῖς βακχαῖς, ὃ ἔστιν ἱερείαις τοῦ
Διονύσου, τοιούτους πόδας ἄδεσθαι. παλιμβάκχειος ὁ ἐναντίος τῷ βακχεῖῳ.

[HERHAEST.] 2 (p. 38) βακχεῖος ἐκ βραχείας καὶ δύο μακρῶν ~ – – πεντά-
χρονος.

ARIST. QUINT. *de mus.* I 16 (p. 37. 2 sqq. Winnington-Ingram) βακχεῖος δὲ
ἐκλήθη ἀπὸ τοῦ τοῖς βακχεῖοις ἀρμόζειν μέλεσιν. αἱ δ' εἰδικαὶ τούτων σχέσεις
ἀπὸ τῶν ποδικῶν τάξεων τὴν ὀνομασίαν εἰλήφασιν.

ARIST. QUINT. *de mus.* I 22 (p. 44. 11 sqq. Winnington-Ingram) τούτων δὴ
συντιθεμένων ἀλλήλαις γίνονται πόδες, παρ' ὃ καὶ συστήματα συλλαβῶν εἴρη-
ται. δύο μὲν οὖν συντεθεισῶν γίνονται τέσσαρες ... τριῶν δὲ συγκειμένων ὀκτώ
(ἢ γὰρ τὰς τρεῖς βραχείας ἔχει καὶ ποιεῖ χορεῖον, ἢ τὰς τρεῖς μακρὰς καὶ ποιεῖ
μολοσσόν, ἀπὸ ἔθνουσιν οὕτω προσαγορευόμενον, ἢ μίαν μακρὰν, τὰς δὲ λοιπὰς
βραχείας κατὰ τὰς τρεῖς χώρας καὶ ποιεῖ δάκτυλον ἀμφίβραχυν ἀνάπαιστον,
ἢ μίαν βραχείαν καὶ δύο μακρὰς ἀμοιβαδὶς καὶ γίνεται βακχεῖος ἀμφίμακρος
παλιμβάκχειος).

ARIST. QUINT. *de mus.* I 24 (p. 48. 11 sqq. Winnington-Ingram) καὶ τὰ εἶδη
δὲ τῶν καταλήξεων ἐπιδέχεται (*scil.* τὸ ἀναπαιστικὸν μέτρον) πασῶν καὶ τὴν
τῶν λογαοδικῶν μέθοδον τε καὶ χρῆσιν, οὐ κατὰ τὰς πρώτας χώρας μόνον
πόδας δυσλλάβους βραχυσημοτέρους παραλαμβάνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς τε-
λευταίας τὸν βακχεῖον.

ARIST. QUINT. *de mus.* I 25 (p. 48. 22 sqq. Winnington-Ingram) δέχεται
δὲ (*scil.* τὸ ἰαμβικὸν μέτρον) ἐπὶ τελευτῆς ἐν τοῖς ἀκαταλήκτοις καὶ πυρρίχιον,
σπονδεῖον δέ, ὅτε τὸ καλούμενον χωλὸν γίνεται, ἐν δὲ τοῖς καταληκτικοῖς ἀμ-
φίβραχυν ἢ βακχεῖον διὰ τὴν ἀδιάφορον.

ARIST. QUINT. *de mus.* I 26 (p. 49. 24 sqq. Winnington-Ingram) τὰς <δὲ>
εἰρημένους χρήσεις τοῦ κατ' ἀρχὴν ποδὸς ἐν πάσῃ χώρᾳ παραλαμβάνον τὴν κα-
τάληξιν εὐπρεπείας ἔνεκεν εἰς ἰαμβικὴν καθαρὰν ποιεῖται· ὅτε δὲ καταληκτικὸν
γίνεται, δέχεται καὶ τὸν ἀμφίβραχυν ἢ τὸν βακχεῖον.

ARIST. QUINT. *de mus.* I 27 (p. 50. 20 sqq. Winnington-Ingram) sqq. τὸ δὲ
παιωνικὸν καλεῖται μὲν καὶ κρητικὸν διὰ τὸ ποτὲ μὲν τοῖς παίωσι καθαροῖς,
ποτὲ δὲ τοῖς κρητικοῖς μετρεῖσθαι· αὐξεται δὲ μέχρι τετραμέτρου· τινὲς δὲ καὶ
πεντάμετρα πεποιήκασιν. γίνεται δὲ ταῦτα καὶ διὰ τοῦ τετάρτου παίωνος κα-
θαροῦ, οὗ πολλάκις ἦτοι τὰς δύο μέσας βραχείας συνάγοντες εἰς μακρὰν διὰ
βακχεῖου καθαροῦ ποιούσι βακχειακὸν ἢ τὴν τελευταίαν μακρὰν εἰς δύο βρα-
χείας λύοντες δι' ὄλων βραχειῶν ταῦτοποιούσι τὴν κατακλείδα μόνην τέταρ-
τον παίωνα τηροῦντες διὰ τὸ τῆς μακρᾶς εἰς ἀνάπαιστον εὐπρεπές. τὰ μὲν οὖν
ἀπλὰ μέτρα καὶ πρωτότυπα ταῦτά ἐστιν.

LACHAR. *reth.* 296. 29 sqq. πόδες τοίνυν ἐμπίπτουσιν εἰς τὸ κῶλον ἦτοι τὸ κόμμα ιζ' ... τρισύλλαβοι <δὲ> οἶδε ... βακχείος ἐκ ὤ και β' — —, πεντάχρονος, οἶον 'νοήμων' παλιμβάκχειος ἐκ β' — — και ὤ, πεντάχρονος, οἶον Ἡφαιστος.

CHOROEB. 216. 12 sqq. βακχείος δὲ ἐκ βραχείας και δύο μακρῶν, πεντάχρονος. καλεῖται δὲ οὕτως διὰ τὸ πρὸς τοὺς <βακχικῶν> ῥυθμοὺς ἐπιτηδείως ἔχειν. τινὲς δὲ και ὑποβάκχειον καλοῦσιν αὐτόν. ὁ δὲ παλιμβάκχειος, ὁ και διονύσιος, ἐκ δύο μακρῶν και βραχείας, πεντάχρονος και ἀντιβάκχειος καλεῖται, ὅτι ἐναντίως διάκειται τῷ ῥυθμῷ πρὸς τὸν βακχείον, διονύσιος δὲ καθὼ και αὐτὸς πρὸς τὰ Διονυσιακὰ μέλη πεποιήται. τινὲς δὲ αὐτὸν προσοδιακὸν καλοῦσιν και πομπευτικὸν διὰ τὸ ἐν τοῖς προσοδίοις ὕμνοις οὕτω καλουμένους και ἐν ταῖς πομπαῖς εἶναι ταῖς Διονυσιακαῖς.

CHOROEB. 228. 4 sqq. εἶτα λέγει περὶ τῆς ἑκτῆς χώρας τοῦ ἱάμβου, ὅτι δέχεται ἢ ἱάμβον ἢ πυρρίχιον. «ὅταν δὲ καταληκτικόν, τὸν ἱάμβον παραλήγοντα ἢ σπανίως τρίβραχυν, ὥστε γενέσθαι τὴν κατακλείδα ἦτοι ἀμφίβραχυν ἢ βακχείον». κατακλείδα λέγει <τὸν πρὸ τῆς καταληκτικῆς συλλαβῆς πόδα και αὐτήν> τὴν ληκτικὴν συλλαβὴν. τοῦτο οὖν φησιν, ὅτι ἡνίκα ἐστὶ καταληκτικὸν μέτρον τοῦ ἱάμβου, τουτέστι λείπον συλλαβῆ, τότε τὸν παραλήγοντα, τουτέστι τὸν πέμπτον, πόδα ἱάμβου ἔχει ἢ σπανίως τρίβραχυν, τῶν δύο βραχειῶν εἰς μίαν μακρὰν παραλαμβανομένων κατὰ τὴν καλουμένην κοινὴν λύσιν, ὡς πολλάκις προείρηται, και τὴν τελευταίαν συλλαβὴν τοῦ ἕκτου ποδὸς ἢ μακρὰν ἢ βραχείαν. εἰ μὲν γὰρ βραχείαν, ἀμφίβραχυσ εὐρεθήσεται ὁ πέμπτος πούς, οἶον τὸ τετράμετρον Ἰπώνακτος (fr. 119 West = 120 Degani) [εἰ ἄρα βραχεῖα ἐστὶν ἢ ἐν τέλει, ἐν τῷ]·
εἴ μοι γένοιτο παρθένος καλὴ τε και τέρπεινα.

εἰ δὲ μακρὰν, τότε βακχείος εὐρεθήσεται ὁ πέμπτος πούς, οἶον εἰ ἐκ βραχείας και δύο μακρῶν συγκείμενος, οἶον τὸ Ἀρχιλόχου τρίμετρον (fr. 188. 2 West)
ὄγμος κακοῦ δὲ γήραος καθαίρει
και τὰ τοιαῦτα.

CHOROEB. 246. 18 sqq. αὐτοὶ δὲ οἱ μετρικοὶ τοῦ παιωνικοῦ τρία εἶδη φασί· τὸ ἐν κρητικῷ, τὸ ἐν βακχείῳ, τὸ ἐν παλιμβακχείῳ· πάντα δὲ ἐστὶ πεντάσημα.

CHOROEB. 247. 11 sqq. Ἡλιόδωρος δὲ φησι κοσμίαν εἶναι τῶν παιωνικῶν τὴν κατὰ πόδα τομὴν, ὅπως ἢ ἀνάπαυσις ἐπιδιδοῦσα χρόνον ἐξασημους ποιῆ τὰς βάσεις και ἰσομερεῖς ὡς τὰς ἄλλας, οἶον (Alcm. 173 [PMG 173] Page)

οὐδὲ τῷ Κνακάλω οὐδὲ τῷ Νυρσύλα

τοῦτου δὲ πάλιν ὑφαιρουμένη μὲν ἢ πρώτη ἐᾶ τὸ ἐκ βακχείου, ἢ δὲ δευτέρα τὸ ἐκ παλιμβακχείου.

NICET. *de metr.* 104 βακχείος, ἐκ βραχείας και δύο μακρῶν, οἶον 'νοήμων'.

EVSTATH. in [Hom.] *Od.* VI 59 (I, p. 238. 28 sqq. Stallbaum) ἔστι δὲ παλιμβακχείος ἢ προπαροξυτόνως παλιμβάκχειος, πεντάχρονος πούς, ἐκ δύο μακρῶν και βραχείας. οἶον Ἡφαιστος· ἀνάπαλιν ἔχων τῷ βακχείῳ, πενταχρόνῳ ὄντι ἐκ βραχείας και δύο μακρῶν, οἶον 'νοήμων', ἔχοντι τὴν κλησιν, ἀπὸ τοῦ Βάκχου Διονύσου.

TRICH. 397. 6 sqq. ἔνιοι δὲ τῶν παλαιῶν μετρικῶν και αὐτοῦ τοῦ τετάρτου παίωνος <τοῦ> ἐκ τριῶν βραχειῶν και μακρᾶς, τὰς δύο βραχείας συλλαβάς,

τὴν δευτέραν φημί καὶ τὴν τρίτην, εἰς μίαν συναιροῦντες μακράν, ἐκ βακχείων τὸ παιωνικὸν μέτρον συνέθηκαν (βακχείος γάρ ἐστι πούς ὁ ἐκ βραχείας καὶ δύο μακρῶν, οἷον 'νοήμων'), τινὲς δὲ καὶ τοῦ πρώτου παιωνικοῦ τὴν δευτέραν καὶ τρίτην συλλαβήν, αἶ εἰσι βραχεῖαι, εἰς μίαν μακράν συναιροῦντες, ἐκ παλιμβακχείων τὸ παιωνικὸν μέτρον συνέθηκαν. παλιμβάκχειος γάρ ἐστι πούς ὁ ἐκ δύο μακρῶν καὶ βραχείας, οἷον τὸ 'εὐκταῖος'. πλὴν σπάνιον τὸ ἐκ παλιμβακχείων παιωνικὸν καὶ ὡς ὁ Ἡφαιστίων αὐτός (p. 40. 3 sqq.) φησι, ἀνεπιτήδειον. τῶν δὲ λοιπῶν ἐνδοξότατον μὲν καὶ πολυθρυλλητότατον τὸ ἐκ πρώτων παιῶνων, ᾧ δὴ καὶ Ἀριστοφάνης κατακόρως κέχρηται, οὗ δὴ καὶ ἡμεῖς εἰς παράδειγμα τοὺς τρεῖς ἐξαρχῆς θεθείκαμεν στίχους· καὶ τὸ ἐξ ὄλων κρητικῶν ποδῶν ἐπίσημόν ἐστι τοῖς παλαιοῖς, οὗ εἰς ἔνδειξιν ἔν ἔπος καὶ ἡμεῖς ἐπάγομεν· τὸ δ' ἐξ ὄλων βακχείων ποδῶν ὡς ἐπ' ἔλαττον εὐρίσκεται <παρὰ> τοῖς παλαιοῖς, ὅμως μέντοι εἰς ὑπόδειγμα καὶ τούτου ἓνα στίχον ἐξεθέμεθα τὸν τελευταῖον.

TRICH. 399. 10 sqq. ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι ἡμεῖς μὲν καθαρῶν παιωνικῶν τε καὶ κρητικῶν καὶ βακχειακῶν θεθείκαμεν παραδείγματα· ἔνιοι δὲ τῶν παλαιῶν ποιητῶν συμπλέκουσι τοῖς παιωνικοῖς καὶ πόδας κρητικούς, ὥσπερ δὴ ἔνιοτε καὶ βακχειακούς. τὰ μέντοι ἐξαιρέτα ταῦτά εἰσι τὰ εἰς ὑποδείγματα ἡμῖν ἐκτεθέντα.

ΤΖΕΤΖ. *de metr. Pind.* 21. 3

ὁ ἐκ βραχείας καὶ μακρῶν δυοῖν βακχείος πρώτος.

ΤΖΕΤΖ. *de metr. Pind.* 31. 19 sqq.

εἰ δὲ μακρὰ ἢ συλλαβή, βακχειακὴ κατάκλεις,
 ἔκ τε βραχείας καὶ μακρῶν ὡς εἶπομεν τῶν δύο.
 τοῦτο τὸ παρατήρημα εὐρήσεις ἐν τῷ κώλῳ,
 οὐπερ ἢ θέσις ἀκραιφνῶς ἔστι σοι τοιαδί τις.
 χορίαμβος ἴαμβος βακχείος
 - ◡ - ◡ - ◡ - ≍ - .

ΤΖΕΤΖ. *de metr. Pind.* 41. 1 sqq.

τὸ πέμπτον δὲ παιωνικὸν δεύτερον τρίμετρόν τε ὄντος τοῦ μέσου δηλαδὴ καὶ ἐπιτρίτου τρίτου, ἵνα καὶ πλεονάζωσιν ἐλλείποντες οἱ χρόνοι, βακχείου τοῦ ἐσχάτου τε, παιωνικοῦ τοῦ εἵδους, τρία τὰ εἶδη κέκτηται ὁ παίων γὰρ καὶ μόνα, τὸ κρητικόν, βακχειακὸν παλιμβακχειακόν τε, ἅπερ καὶ δέχεται ποσῶς ἐν ταῖς οικείαις χώραις. ἰδοὺ καὶ τὴν κατάθεσιν τοῦ κώλου καταγράφω.
 παίων δεύτερος ἐπίτριτος τρίτος βακχείος
 ◡ - ◡ ◡ - - ◡ - ◡ - - .

ΤΖΕΤΖ. *de metr. Pind.* 43. 15 sqq.

τῶν κώλων τῶν ἄσματικῶν τὰ μὲν ποδι μετρεῖται, ὅσ' εὐμοιροῦσι τῶν ποδῶν τῶν γε τετρασυλλάβων δακτύλου καὶ βακχείου τε ἀπὸ τῶν τρισυλλάβων.

ΤΖΕΤΖ. *de metr. Pind.* 60. 16 sqq.

ἔστι καὶ ἀναπαιστικὸν ἐξ ἀναπαιστων πάλιν

ἦ καὶ σπονδείων ἔστιν οὖ, οἰκεῖοι γὰρ τῷ μέτρῳ,
 τοῦ τελευταίου ὄντος δε, ὥσπερ ἐκεῖ τροχαίου
 ἐν μέτροις τοῖς δακτυλικοῖς, ἐνταῦθα δὴ βακχείου,
 ὃν φησὶν ὁ καταγραφεὺς ἴαμβον συλλαβάς τε.
 ἐνταῦθα τοίνυν μάνθανε ἐξ ἀναπαιστων τοῦτο.
 σπονδεῖοι πάλιν δε εἰσὶν οἰκεῖοι ἀναπαιστοίς.
 σπονδεῖοι βακχείος

-- -- -- -- ~ -- -- .

ΤΖΕΤΖ. *de metr. Pind.* 69. 12 sqq.

τὸ ἕκτον ἀναπαιστικὸν ἐξ ἀναπαιστων δύο
 καὶ τρίτου τοῦ βακχείου τε οἰκεῖοι ἀναπαιστοίς,
 ὡς περιέχοντος αὐτὰ τὰ ἀναπαιστικά γε
 καὶ τοῦτο λογαοιδικὸν τὸ μέτρον καθιστῶντος
 καὶ ἐφεξῆς ἀνάπαιστος, πλὴν καταληκτικός τις.
 ἀνάπαιστοι βακχείος ἀνάπαιστος

~ ~ ~ ~ ~ ~ -- -- ~ ~ ~ .

ΤΖΕΤΖ. *de metr. Pind.* 71. 1 sqq.

τὸ τρισκαιδέκατον ἔστιν ὁμοῖον δὴ τῷ ἕκτῳ,
 ἀνάπαιστοι βακχεῖός τε καὶ ἴαμβος πρὸς τούτοις.
 ἀνάπαιστοι βακχείος ἴαμβος

~ ~ ~ ~ ~ ~ -- -- ~ ~ .

ΤΖΕΤΖ. in Aristoph. *Plut.* 254c (p. 243 Massa Positano) ἐρασταί] ἐπίτριτος
 α' ἀτελής καὶ δοκεῖ βακχεῖος Amb.

ΤΖΕΤΖ. in Aristoph. *Plut.* 258e (p. 243 Massa Positano) –δρας ἦδη] ἐπίτρι-
 τος α' δοκεῖ δὲ βακχεῖος Amb.

ΑΝΟΝ. ΑΜΒΡ. 226. 2 sqq. βακχεῖος δὲ εἴρηται, ἐπειδὴ βακχικὸν καὶ ὑγρό-
 τερον καὶ λευμένον ἔχει τὸν ῥυθμὸν τῆς μελοποιίας. διὸ καὶ ὑποβάκχειος κα-
 λεῖται. δείκνυσι δὲ αὐτοῦ τὴν ὑγρότητα τὸ παράδειγμα, οἶον' (Eur. *Or.* 1295)

ἀμείβω κέλευθον σκοπεὺς ἀπατᾶ

καὶ

ἰὼ πᾶν ἰὼ πᾶν ὁ παῖ τοι ἀπέστα ἀπέστα.

τὰ γὰρ τῷ Διονύσῳ ἀδόμενα μέλη βακχικὰ ἄσματα καλοῦσι τινές, ἃ τούτῳ τῷ
 μέτρῳ γινόμενα μᾶλλον θεϊότερα ὄθεν καὶ παιᾶνας αὐτοὺς ἐκάλεσαν ἕτεροι,
 συμμειγνύντες τῷ βακχείῳ τὸν παιᾶνα.

ΑΝΟΝ. ΑΜΒΡ. 228. 2 sqq. πάντες οὖν οἱ πεντάσημοι (*scil.* πόδες) παῖωνες
 καλοῦνται, ἐπειδὴ ἔχουσιν δύο μακράς καὶ τούτων τὸ ἥμισυ διὸ τούς τε βακ-
 χεῖους καὶ τὸν κρητικὸν παῖωνα φασίν, ὅτι ἐπικοινωνοῦσιν ἀλλήλοις ἐν τοῖς
 παιωνικοῖς μέτροις.

ΑΝΟΝ. ΑΜΒΡ. 237. 15 sq. ἀμφίβραχος σὺν βακχείῳ ἐκ βραχείας καὶ μακράς
 καὶ δύο βραχειῶν καὶ δύο μακρῶν ~ -- ~ -- .

ΑΝΟΝ. ΑΜΒΡ. 237. 19 sq. ἀνάπαιστος σὺν βακχείῳ ἐκ δύο βραχειῶν καὶ
 μακράς καὶ βραχείας καὶ δύο μακρῶν ~ ~ ~ -- .

ΑΝΕΚΔ. ΣΗΙΣ. 1^b (p. 208. 9 Studemund) 'νοήμων' βακχεῖος ἐκλήθη, ἐπειδὴ

οί ὕμνοι τῶν διθυραμβοποιῶν πρὸς τὸν Διόνυσον ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ τοῦ τοιούτου μέτρου εἰσί.

ANON. HARL. 26. 5 sqq. τῶν πρώτων οὖν βραχειῶν τοῦ τετάρτου παίωνος καὶ τῶν ἐσχάτων τοῦ πρώτου συναιρουμένων εἰς μίαν μακρὰν ἀμφίμακρος γίνεται καὶ κρητικὸν τὸ μέτρον καλεῖται. τῶν δ' ἐσχάτων τοῦ δευτέρου βραχειῶν συναιρουμένων εἰς μίαν μακρὰν ὁ βακχείος γίνεται καὶ βακχειακὸν τὸ μέτρον καλεῖται.

ANON. VRB. 56 τρισύλλαβοι δὲ (*scil.* πόδες) ὀκτώ ... βακχείος ἐκ βραχείας καὶ δύο μακρῶν.

ANON. VRB. 63 βακχείος ἀπὸ τῶν πρὸς Βάκχον ὕμνων.

ANON. VAT. 192 δέχεται δὲ (*scil.* τὸ ἀναπαιστικὸν μέτρον) ἔστιν ὅτε καὶ τὸν τελευταῖον πόδα βακχείον ἢ καὶ ἰαμβικὴν κατακλεῖδα διὰ τὸ τῆς τελευταίας ἀδιάφορον καὶ ὀνομάζεται τὸ μέτρον λογαοιδικὸν ὡσπερ ἐν τῷ δακτυλικῷ τὸ δεχόμενον ἐν τῷ τέλει τροχαικὴν συζυγίαν.

ANON. VAT. 192 ὅτε δὲ καταληκτικὸν ἔστι τοῦτο τὸ μέτρον (*scil.* τὸ χοριαμβικόν), πολλάκις λήγει εἰς βακχείον ἢ ἀμφίμακρον ἢ ἴαμβον καὶ μίαν βραχείαν συλλαβὴν διὰ τὸ ἀδιάφορον τῆς τελευταίας συλλαβῆς, καθὼς προεῖρηται.

ANON. VAT. 194 ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου παίωνος, ὅτε συναιρεθῶσιν αἱ δύο βραχεῖαι εἰς μίαν μακρὰν, γίνεται βακχείος, καὶ ὀνομάζεται τὸ μέτρον βακχιακόν.

APP. DION. 308. 7 sq. βακχείος ἐκ βραχείας ~ καὶ δύο μακρῶν – – πεντάχρονος, οἶον 'νοήμων'.

APP. DION. 333. 18 sqq. διὰ τί ἐκλήθη βακχείος; ἐπειδὴ οἱ ὕμνοι τῶν διθυραμβοποιῶν πρὸς Διόνυσον ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ τούτου τοῦ μέτρου εἰσίν.

TRACT. *de ped.* 122 βακχείος ἐκ βραχείας καὶ δύο μακρῶν, οἶον 'νοήμων'.

SCHOL. VET. in Pind. *Ol.* 1 (I, p. 13. 14 sqq. Drachmann) τὸ γ' χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν περαιούμενον εἰς ἰαμβικὴν ἢ βακχειαν κατακλεῖδα κατὰ τὴν παράδοσιν.

SCHOL. VET. in Pind. *Ol.* 1 (I, p. 15. 4. Drachmann) τὸ ε' παιωνικὸν τρίμετρον τοῦ μέσου ὄντος ἐπιτρίτου τρίτου, τοῦ δὲ τελευταίου βακχείου, ὃς εἶδος ἔστι τοῦ παιωνικοῦ.

SCHOL. VET. in Pind. *Ol.* 1 (I, p. 15. 16 ss Drachmann) τὸ ιγ' χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν εἰς ἰαμβικὴν κατακλεῖδα περαιούμενον, τουτέστιν εἰς ἀμφίβραχυν ἢ βακχείον διὰ τὸ ἀδιάφορον τῆς τελευταίας.

SCHOL. REC. in Pind. *Ol.* 1 (p. 45. 14 sqq. Abel) τὸ β' τροχαικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, ὃ καλεῖται ἰθυφαλλικὸν ἀπὸ Ἴθυφάλλου τοῦ Διονύσου, ἔχον τὸν δεύτερον πόδα δάκτυλον. ἐμοὶ δὲ καὶ ἀντισπαστικὸν δοκεῖ δίμετρον καταληκτικόν, ὃ καλεῖται φερεκράτειον ἀπὸ τοῦ εὐρόντος Φερεκράτους, ἐκ τροχαικῆς συζυγίας καὶ βακχείου. οἰκεῖα γὰρ τῷ μέτρῳ. τὸ γ' χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν, ἧτοι ἐφθημιμερὲς ἐκ παίωνος τετάρτου καὶ βακχείου ἢ ἀμφιβράχους διὰ τὴν ἀδιάφορον. ἐμοὶ δὲ καὶ τοῦτο ἰθυφαλλικὸν δοκεῖ τροχαικόν, τοῦ πρώτου ποδὸς τριβράχους ἧτοι χορείου. εἶη δ' ἂν καὶ παιωνικόν.

SCHOL. REC. in Pind. *Ol.* 1 (p. 48. 6 sqq. Abel) τὸ γ' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ἐξ ἰαμβικῆς συζυγίας, ἀντισπάστου καὶ ἀναπαιστού ἢ βακχείου.

SCHOL. REC. in Pind. *Ol.* 1 (p. 48. 15 sq. Abel) τὸ ε' παιωνικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ παίωνος β', ἐπιτρίτου γ' καὶ βακχείου.

SCHOL. REC. in Pind. *Ol.* 1 (p. 49. 9 sq. Abel) τὸ ιγ' χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν, ἦτοι ἐφθήμερες ἐκ χοριάμβου καὶ βακχείου.

SCHOL. VET. in Pind. *Ol.* 5 (p. 5. 13 sqq. Tessier) τὸ 'ἀναπαιστικὸν' σύγκειται δὲ ἐκ β' ἀναπαίστων καὶ βακχείου, ὅπερ πάσχει τὰ ἀναπαιστικά, καὶ ἐξῆς ἀναπαίστου καταληκτικοῦ.

SCHOL. REC. in Pind. *Ol.* 5 (p. 182. 18 sqq. Abel) τὸ 'ἀναπαιστικὸν λογαοιδικὸν καλούμενον καὶ ἀρχεβούλειον. σύγκειται δὲ ἐκ β' ἀναπαίστων καὶ β' βακχείων, τοῦ β' καταληκτικοῦ· πάσχει δὲ τοῦτο τὰ τοιαῦτα ἀναπαιστικά· πλὴν οὐ καλῶς ἔχει κείμενον τὸν βακχείον. τὸν τελευταῖον γὰρ πόδα τοῦ κώλου χρῆ βακχείον, ὡς φασιν, εἶναι.

SCHOL. REC. in Pind. *Ol.* 14 (p. 423. 3 sqq. Abel) τὸ ι' χοριαμβικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν, ἐκ χοριαμβικῆς καὶ ἰαμβικῆς συζυγίας καὶ βακχείου.

SCHOL. VET. in Pind. *Nem.* 4 (p. 23. 15 sq. Tessier) τὸ ιβ' περίοδος ἰαμβικὴ ἀπὸ βακχείου, ἢ γλυκῶνειον λελυμένον.

SCHOL. VET. in Pind. *Isthm.* 8 (III, p. 308 sqq. Drachmann) βακχείος, ἐκ βραχείας καὶ δύο μακρῶν, υ - -, οἷον 'δομήτωρ'.

SCHOL. REC. in Pind. *Pyth.* 5 (p. 171. 17 sq. Irigoín) τὸ ζ' πολυσημάτιστον τρίμετρον καταληκτικὸν ἐξ ἰαμβικῆς καὶ τροχαικῆς συζυγίας καὶ βακχείου.

SCHOL. REC. in Pind. *Pyth.* 7 (p. 172. 20 sq. Irigoín) τὸ πρῶτον χοριαμβικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ἐξ ἰαμβικῆς συζυγίας, χοριάμβου διαλελυμένου ἐξασυλλάβου καὶ βακχείου.

SCHOL. REC. in Pind. *Pyth.* 10 (p. 175. 18 sqq. Irigoín) τὸ ε' ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικὸν φερεκράτειον ἐξ ἀντισπάστου καὶ ἀμφιβράχους ἢ βακχείου.

SCHOL. REC. in Pind. *Pyth.* 11 (p. 176. 25 sq. Irigoín) τὸ α' χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἐκ χοριάμβου καὶ βακχείου.

SCHOL. in Aesch. *Pers.* 256 (p. 42. 32 sq. Massa Positano) τὸ β' ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον καταληκτικὸν, ἐξ ἰωνικοῦ καὶ βακχείου.

SCHOL. in Aesch. *Pers.* 268 (p. 43. 24 sqq. Massa Positano) τὸ δ' ὅμοιον δίμετρον (*scil.* περιοδικόν) καταληκτικὸν, ἐκ διτροχαίου καὶ διαάμβου καταληκτικοῦ ἦτοι ἀμφιβράχους καὶ βακχείου.

SCHOL. in Aesch. *Pers.* 280 (p. 44. 12 sq. Massa Positano) τὸ δ' ὅμοιον τῷ α' (*scil.* ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικόν), ἐξ ἐπιτρίτου τρίτου καὶ ἀμφιβράχους ἢ βακχείου, εἰ δὲ βούλει χοριαμβικόν.

SCHOL. in Aesch. *Pers.* 548 (p. 50. 27 sqq. Massa Positano) τὸ θ' ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικόν, ἐξ ἐπιτρίτου δ' καὶ βακχείου· τὸ ι' ὅμοιον ἐκ διτροχαίου καὶ βακχείου.

SCHOL. in Aesch. *Pers.* 568 (p. 50. 27 sqq. Massa Positano) τὸ ζ' χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν, ἐκ χοριάμβου καὶ ἀμφιβράχους ἢ βακχείου διὰ τὴν ἀδιάφορον, εἰ δὲ βούλει τροχαικὸν ἰθυφαλικὸν τοῦ πρώτου ποδὸς δακτύλου.

SCHOL. in Aesch. *Pers.* 584 (p. 53. 22 sqq. Massa Positano) τὸ ε' καὶ τὸ ζ' ἀντισπαστικά δίμετρα καταληκτικά ἃ καλεῖται φερεκράτεια, ἐξ ἐπιτρίτου δ' καὶ

ἀμφιβράχεος ἢ βακχείου διὰ τὴν ἀδιάφορον, εἰ δὲ βούλει δακτυλικά τριμέτρα καταληκτικά εἰς δισύλλαβον τὸ ζ' χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν, ἐκ χοριάμβου καὶ βακχείου· εἴη δ' ἂν καὶ τροχαικὸν ἰθυφαλικὸν τοῦ α' ποδὸς δακτύλου.

SCHOL. in Aesch. *Pers.* 633 (p. 54. 21 sqq. Massa Positano) τὸ γ' ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος δίμετρον καταληκτικόν, ἐκ παίωνος πρώτου ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ βακχείου ... (27 sqq.) τὸ ζ' περίοδος καταληκτικὴ ἐκ τροχαικῆς συζυγίας καὶ ἰαμβικῆς καταληκτικῆς, εἰ δὲ βούλει ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικόν, ἐκ διτροχαιῶν, ἀντὶ ἰωνικοῦ, καὶ βακχείου διὰ τὴν ἀδιάφορον.

SCHOL. in Aesch. *Pers.* 657 (p. 56. 24 sqq. Massa Positano) τὸ δ' ὅμοιον τῶ πρώτῳ, ἐξ ἀντισπάστου καὶ ἀμφιβράχεος ἢ βακχείου διὰ τὴν ἀδιάφορον τὸ ε' ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ δύο ἰωνικῶν τὸ ς' ὅμοιον δίμετρον καταληκτικόν, ἐξ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος καὶ βακχείου.

SCHOL. in Aesch. *Prom.* 415 (p. 33 Smyth) τὸ ε' χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἐκ χοριάμβου καὶ βακχείου.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 166-172b (II 2, p. 88. 11 sqq. Smith) τὸ μέντοι κῶλον τῆς ἀντιστροφῆς οὐ κρητικόν, ἀλλὰ τετρασύλλαβον ἔχει βακχείον. διαλύονται γὰρ αἱ μακραὶ τῶν ποδῶν συλλαβαὶ εἰς δύο βραχείας ὡς πολλάκις ἡμῖν εἴρηται.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 287-303b (II 2, p. 140. 9 sqq. Smith) τὸ θ' ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἐξ ἐπιτρίτου τετάρτου καὶ βακχείου ... (12 sqq.) τὸ δὲ τῆς ἀντιστροφῆς κῶλον ἀντίσπαστον ἔχει καθαρόν. τὸ ια' ὅμοιον ἐξ ἐπιτρίτου τετάρτου καὶ βακχείου. τὸ ιβ' ὅμοιον ἐκ διτροχαιῶν καὶ βακχείου ἢ ἀμφιβράχεος διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ ιγ' ὅμοιον ἐξ ἐπιτρίτου τετάρτου καὶ βακχείου ἢ ἀμφιβράχεος. τὸ ιδ' ὅμοιον ἐκ διτροχαιῶν καὶ ἀμφιβράχεος τὸ μέντοι τῆς ἀντιστροφῆς κῶλον ἐπιτρίτον ἔχει καὶ βακχείον.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 321-332b (II 2, p. 153. 36 sq. Smith) τὸ ε' χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἐκ χοριάμβου καὶ βακχείου.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 345-356b (II 2, p. 163. 32 sqq. Smith) τὸ ε' ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἐξ ἐπιτρίτου τετάρτου καὶ βακχείου, τὸ δὲ τῆς ἀντιστροφῆς κῶλον διτροχαιῶν ἔχει καὶ ἀμφιβραχὺν διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ ς' χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἐκ χοριάμβου καὶ ἀναπαιστου· εἰ δὲ βούλει, δακτυλικὸν πενθημιμερές. τὸ ζ' ὅμοιον ἐκ χοριάμβου καὶ βακχείου.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 417-421d (II 2, p. 196. 6 sqq. Smith) τὸ δ' ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ διαίμβων καθαρῶν δύο. τὸ ε' ὅμοιον δίμετρον καταληκτικὸν ἦτοι ἐφθημιμερές ἐκ παίωνος τετάρτου καὶ βακχείου· εἰ δὲ βούλει ἔστω παιωνικόν.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 563-567c (II 2, p. 254. 18 sq. Smith) τὸ ε' χοριαμβικὸν ἐφθημιμερές ἐκ χοριάμβου καὶ βακχείου.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 686-688c (II 2, p. 297. 30 sq. Smith) τὸ γ' ὅμοιον δίμετρον καταληκτικὸν ἐκ χοριάμβου καὶ βακχείου.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 694a (II 2, p. 301. 26 sqq. Smith) + οἱ γράφοντες αἵματος οὐ θεμιτοῦ ἀμαθῶς μὲν γράφουσιν, οὐκ ἔξω δὲ λόγου. εὔρηται γὰρ οὐ μόνον βακχείος ἐν τῷ διμέτρῳ χοριαμβικῷ κῶλῳ, ἀλλὰ καὶ ἀναπαιστος, πλὴν ἴστωσαν ὡς ἐπειδὴ οὐ μόνον θεμιτὸς εὔρηται, ἀλλὰ καὶ θεμιστεύω

καὶ θέμιστες, οὐκ ἔστιν ἀπᾶδον τὸ θεμιστοῦ, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον οἰκεῖον πρὸς τὸ τῆς στροφῆς κῶλον Τ.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 750-757b (II 2, p. 323. 13 sq. Smith) τὸ ζ' ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικόν, ἦτοι ἐφθήμερες φερεκράτειον, ἐκ διτροχαίου καὶ βακχείου.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 766-771b (II 2, p. 330. 27 sq. Smith) τὸ ζ' χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν ἐκ χοριάμβου καὶ βακχείου.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 915-921d (II 2, p. 381. 18 sqq. Smith) τὸ ζ' ὅμοιον δίμετρον (*scil.* χοριαμβικόν) καταληκτικόν ἐκ χοριάμβου καὶ βακχείου.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 926-931b (II 2, p. 384. 15 sqq. Smith) τὸ γ' χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν ἐκ χοριάμβου καὶ βακχείου.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 932-940c (II 2, p. 385. 21 sq. Smith) τὸ δ' χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν ἐκ χοριάμβου καὶ βακχείου.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 947-950c (II 2, p. 388. 35 sq. Smith) τὸ δ' χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν ἐκ χοριάμβου καὶ βακχείου.

SCHOL. in Aesch. *sept.* 951-960c (II 2, p. 390. 1 sq. Smith) τὸ ζ' ὅμοιον (*scil.* ἀντισπαστικὸν τρίμετρον καταληκτικόν) ἐκ διτροχαίου, ἐπιτρίτου τρίτου καὶ βακχείου.

SCHOL. BYZ. in Soph. *Oed. tyr.* 205 (p. 272. 5 sqq. Longo) τὸ ξδ' ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικόν, ἦτοι ἐφθήμερες ἐξ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος καὶ βακχείου.

SCHOL. BYZ. in Soph. *Oed. tyr.* 470 = 480 (p. 273. 18 sq. Longo) τὸ ι' παιωνικὸν δίμετρον καταληκτικόν, ἐκ παίωνος α' καὶ βακχείου.

SCHOL. BYZ. in Soph. *Oed. tyr.* 1186 (p. 279. 15 sqq. Longo) τὸ α' χοριαμβικὸν τετράμετρον καταληκτικόν, ἐκ χοριάμβου, ἐπιτρίτου α', χοριάμβου αὐθις καὶ ἀμφιβράχους ἢ βακχείου.

SCHOL. BYZ. in Soph. *Oed. tyr.* 1190 (p. 279. 24 sqq. Longo) τὸ ζ' τροχαικὸν δίμετρον καταληκτικόν ἐφθήμερες εὐριπίδειον. εἴη δ' ἂν καὶ ἀντισπαστικὸν φερεκράτειον ἐξ ἐπιτρίτου δ' ἀντὶ ἀντισπάστου, καὶ βακχείου.

SCHOL. BYZ. in Soph. *Oed. tyr.* 1200 (p. 280. 14 sq. Longo) τὸ ιζ' ὅμοιον τῷ ιβ' χοριαμβικόν, ἐκ χοριάμβου, ἐπιτρίτου α' καὶ βακχείου.

SCHOL. TRICL. in Eur. *Hec.* 444-454a (p. 25 De Faveri) τὸ α' ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικόν, ἦτοι ἐφθήμερες φερεκράτειον, ἐξ ἐπιτρίτου δ' καὶ βακχείου.

SCHOL. TRICL. in Eur. *Hec.* 466-474a (p. 26 De Faveri) τὸ ζ' χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν ἐκ χοριάμβου καὶ βακχείου ... τὸ η' ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικόν. φερεκράτειον. ἐξ ἐπιτρίτου δ' καὶ βακχείου διὰ τὴν ἀδιάφορον.

SCHOL. TRICL. in Eur. *Or.* 831-843a (p. 60 De Faveri) τὸ γ' ἀσυνάρτητον, ἐκ δακτυλικῷ διμέτρῳ καὶ τροχαικῷ ἰθυφαλικῷ. εἰ δὲ βούλει, ἀντισπαστικὸν τρίμετρον καταληκτικόν ἐξ ἐπιτρίτου δ', διιάμβου καὶ βακχείου.

SCHOL. TRICL. in Eur. *Or.* 1381-1392a (p. 75 De Faveri) τὸ ζ' ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος τρίμετρον καταληκτικόν ἐκ παίωνος δ', ἰωνικοῦ καὶ ἀμφιβράχους ἢ βακχείου διὰ τὴν ἀδιάφορον.

SCHOL. TRICL. in Eur. *Or.* 1474-1505a (p. 80 De Faveri) τὸ η' παιωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παιώνων πρώτων δύο καὶ βακχείου.

SCHOL. TRICL. in Eur. *Phoen.* 175-178a (p. 92 sq. De Faveri) τὸ ζ' παιωνικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἐκ παιώνος δ' καὶ βακχείου.

SCHOL. TRICL. in Eur. *Phoen.* 202-238a (p. 95 De Faveri) τὸ γ' ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικὸν φερεκράτειον ἐξ ἐπιτρίτου δ' καὶ βακχείου. τὸ δ' ὅμοιον ἐκ δισπονδείου καὶ βακχείου ... τὸ ζ' ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἐκ διτροχαίου καὶ βακχείου.

SCHOL. TRICL. in Eur. *Phoen.* 291-300 (p. 98 De Faveri) τὸ ε' χοριαμβικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ διαμβου, ἐπιτρίτου β' καὶ βακχείου.

SCHOL. TRICL. in Eur. *Phoen.* 301-354a (p. 99 De Faveri) τὸ ι' χοριαμβικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ διτροχαίου, χοριάμβου καὶ βακχείου.

SCHOL. TRICL. in Eur. *Phoen.* 1508-1538a (p. 120 De Faveri) τὸ η' ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικὸν φερεκράτειον ἐξ ἀντισπάστου καὶ βακχείου.

SCHOL. in Aristoph. *prol.* XIII 6 sqq. (p. 51 sq. Koster) ὅτε μὲν οὖν ἀκατάληκτον ἐστὶν (*scil.* τὸ ἰαμβικὸν μέτρον), ἐπὶ τῆς τελευταίας τὸν ἴαμβον δέχεται μόνον ἢ πυρρήχιον (υ υ) διὰ τὴν ἀδιάφορον ὅτε δὲ καταληκτικόν, τὸν ἴαμβον παραλήγοντα ἢ σπανίως τρίβραχυν, ὥστε γίνεσθαι τὴν κατακλεῖδα ἥτοι ἀμφίβραχυν (υ υ) ἢ βακχείον (υ - -) α [(- -) β].

SCHOL. in Aristoph. *prol.* XIII 32 sqq. (p. 53 Koster) ὥσπερ δὲ ἐν τῷ δακτυλικῷ ἦν τι λογαοδικόν, οὕτω κἀν τοῖς ἀναπαιστικοῖς τὸ εἰς βακχείον (υ - -) α [(- -) β] περαιούμενον, οὗ ἐστὶν ἐπισημότερον τὸ μετὰ τέσσαρας πόδας αὐτὸν ἔχον τὸν βακχείον ὣν ὁ πρῶτος γίνεται καὶ σπονδείος καὶ ἴαμβος.

SCHOL. in Aristoph. *prol.* XIII 37 sqq. (p. 53 sq. Koster) ὡς ἐπίπαν δέ, ὅτε καταληκτικὸν ἐστὶν (*scil.* τὸ χοριαμβικόν), ἐς τὴν ἰαμβικὴν κατακλεῖδα περαιούται, τουτέστιν εἰς ἀμφίβραχυν (υ υ β) ἢ βακχείον (- - υ β) διὰ τὴν ἀδιάφορον (sed cf. p. 52 adn. 1 Koster).

SCHOL. in Aristoph. *prol.* XIII 61 sqq. (p. 55 Koster) τὸ δὲ παιωνικὸν εἶδη μὲν ἔχει τρία, τὸ τε κρητικόν (υ υ -), τὸ βακχειακόν (- - υ) καὶ τὸ παλιμβακχειακόν (υ - -), ὃ καὶ ἀνεπιτήδειόν ἐστι πρὸς μελοποιίαν.

SCHOL. in Aristoph. *prol.* XXIc 188 sqq. (p. 108 Koster)

χρῶνται δέκα μέτροις δὲ ταῖς τραγωδίαις
διπλοῖς ἰάμβοις καὶ διπλοῖς τοῖς δοχμίαις,
καὶ τοῖς τροχαίοις, κρητικοῖς καὶ δακτύλοις,
βακχειακοῖς, ἀπλοῖς τε καὶ διπλοῖς λέγω,
καὶ τοῖς χορείοις προσοδιακοῖς τε τοῖς μέτροις,
καὶ τοῖς προκελευσματικοῖς ἐπόλιζον αὐτὰ μέτροις
ἰωνικοῖς τε, τοῖς ἐλάττωσι λέγω.

SCHOL. in Aristoph. *Ach.* 358c (p. 58. 5 sqq. Wilson) [Τί τί οὖν οὐ λέγεις;] εἰσθεσις χοροῦ προωδικὴ στροφῆς λόγον ἔχουσα. ἔχει γὰρ καὶ ἀντίστροφον τὴν "τί ταῦτα στρέφεις", καὶ ἔστιν ἐκ κῶλων παιωνικῶν ζ' ἐπιμειγμένων κρητικοῖς καὶ βακχείοις, ὣν τὸ α' τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ βακχείων, τὸ β' δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ κρητικῶν, τὸ γ' δίμετρον καταληκτικὸν ἥτοι ἐφθήμερες, τὸ

δ' ἡμιόλιον ἦτοι δίμετρον βραχυκατάληκτον, τὸ ε' δίμετρον καταληκτικὸν ἐκ βακχείου.

SCHOL. in Aristoph. *eq.* 303b (p. 76. 22 sqq. Jones-Wilson) Tr (ad vv. 303-21) ὦ μιὰρὲ καὶ βδελυρὲ] κορωνίς καὶ εἴσθεσις χοροῦ ἐπωδική, διὰ τὸ τίθεσθαι μετὰ τὴν διπλῆν, ἐκ κῶλων παιωνικῶν ἐπιμεμιγμένων κρητικοῖς καὶ βακχείοις θ'. ὦν τὸ πρῶτον δίμετρον ἀκατάληκτον ὃ καλεῖται δίρρυθμον, τὸ δεύτερον τρίμετρον βραχυκατάληκτον, τοῦ πρώτου ποδὸς κρητικοῦ, τοῦ δὲ δευτέρου βακχείου.

SCHOL. in Aristoph. *eq.* 973b (p. 222. 25 sqq. Jones-Wilson) Tr (ad vv. 973-96) ἡδιστον φάος ἡμέρας] κορωνίς καὶ εἴσθεσις χοροῦ μονοστροφικὴ ἐκ κῶλων ἀντισπαστικῶν ἐπιμεμιγμένων ἐπιτρίτοις, διτροχαιοῖς, διιάμβοις, χοριάμβοις καὶ βακχείοις κδ', τετρακῶλους τὰς περιόδους ἔχουσα ... τὸ δὲ τέταρτον κῶλον δίμετρον καταληκτικὸν ἦτοι ἐφθήμερες, ὃ καλεῖται φερεκράτειον διὰ τὸ ἀντὶ τοῦ ἀντισπάστου ἔχειν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν τῇ πρώτῃ χώρᾳ ἐπίτритου καὶ αὐτὸ τέταρτον ἢ διτρόχαιον, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ βακχείον.

SCHOL. REC. in Aristoph. *nub.* 510a. 9 sq. (p. 79 Koster) τὸ γ' (v. 512) 'εὐτυχία γένοιτ' ἀν-' χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἐκ χοριάμβου καὶ βακχείου ἐφθήμερες ... (15) τὸ η' 'καὶ σοφίαν ἐπασκεῖ' ὅμοιον τῷ γ' ἐκ χοριάμβου καὶ βακχείου συγκείμενον ἦτοι ἐφθήμερες.

SCHOL. ALD. in Aristoph. *nub.* 510a (p. 270. 9 sqq. Koster) τὸ τρίτον καὶ τὸ ἐξῆς καὶ τὸ ἔβδομον καὶ τὸ μετ' αὐτὸ χοριαμβικὰ δίμετρα καταληκτικὰ εἰς ἀμφίβραχυν περαιούμενα ἢ βακχείον διὰ τὸ ἀδιάφορον, ἀριστοφάνεια καὶ αὐτὰ καλούμενα.

SCHOL. REC. ANON. in Aristoph. *nub.* 510a. 3 (p. 302 Koster) τὸ γ' χοριαμβικὸν μονόμετρον ἐκ χοριάμβου καὶ βακχείου ... 5 τὸ η' ἐκ χοριάμβου καὶ βακχείου.

SCHOL. ALD. in Aristoph. *nub.* 563a (p. 271. 15 sqq. Koster) ὑψιμέδοντα μὲν: τοῦτο ᾧδῆ καὶ στροφή ὀνομάζεται ... (5) ἐπιμεμιγμένον βακχείῳ, ὃ ... ἐφθήμερες' τὸ τέταρτον καὶ τὸ πέμπτον τῷ πρώτῳ ὅμοια' τὸ ἕκτον τρίμετρον ἐκ διαμβου, χοριάμβου καὶ βακχείου ... τὸ δυοκαιδέκατον ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικόν, τὸ καλούμενον φερεκράτειον, ἐφθήμερες ἕξ ἐπιτρίτου τετάρτου καὶ βακχείου, ὡς ἔχει τὰ Φερεκράτους (fr. 84 [PCG VII, p. 142] Kassel-Austin) 'ἄνδρες πρόσχετε ... ἀναπαιστοίς'.

SCHOL. REC. ANON. in Aristoph. *nub.* 563a. 2 (p. 315 Koster) τὸ γ' χοριαμβικὸν δίμετρον ἐκ χοριάμβου καὶ βακχείου ... 4 sq. τὸ ζ' δίμετρον ἐκ χοριάμβου καὶ βακχείου ... τὸ θ' δίμετρον ἐκ βακχείου καὶ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάσσονος ... τὸ ιγ' ἀντισπαστικὸν δίμετρον καλούμενον φερεκράτειον, ἕξ ἐπιτρίτου τετάρτου καὶ βακχείου.

SCHOL. REC. in Aristoph. *nub.* 563c. 3 sqq. (p. 88 Koster) τὸ γ' (v. 565) 'πρῶτα μέγαν κικλήσκω' δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ χοριάμβου – – – καὶ βακχείου – – – ἐφθήμερες ... 8 sq. τὸ ζ' (v. 567) 'σσης ἄγριον μοχλευτήν' δίμετρον ἀκατάληκτον ἦτοι ἐφθήμερες, ἐκ χοριάμβου καὶ βακχείου ... 11 sq. τὸ θ' 'βιοθρέμωνα πάντων' ἀναπαιστικὸν πενθηήμερες {*** βακχείου ***} τὸ ιγ'

‘ἐν θνητοῖσι τε δαίμων’ ὅμοιον ἀντισπαστικόν, καλούμενον φερεκράτειον, ἦτοι δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτου δ’ καὶ βακχείου.

SCHOL. REC. in Aristoph. *nub.* 563d. 5 sq. (p. 89 Koster) τὸ γ’ δίμετρον (*scil.* χοριαμβικόν) καταληκτικόν, ὃ καλεῖται ἐφθημιμερές, ἐπιμεμιγμένον βακχείῳ ... 16 sqq. τὸ β’ ὅμοιον ἐφθημιμερές, ὃ καλεῖται φερεκράτειον, ὡς αὐτός (*scil.* ὁ Ἡφαιστίων, p. 32. 9) φησιν ἔχει δὲ τὸν α’ πόδα ἀντίσπαστον ἢ ἐπίτριστον δ’, τὸν δὲ β’ βακχείῳ.

SCHOL. ALD. in Aristoph. *nub.* 700 (p. 273. 20 sqq. Koster) ἔκθεσις ... (2), ὧν τὸ πρῶτον δίμετρον ἐκ διαμβου καὶ χοριάμβου· τὸ δεύτερον δίμετρον ἐκ χοριάμβου καὶ βακχείου ... (25 sq.) τὸ ὄγδοον δίμετρον ἀντισπαστικόν βραχυκατάληκτον ἢ ἐκ δύοιν βακχείῳ ἀκατάληκτον.

SCHOL. REC. in Aristoph. *nub.* 700a. 3 sqq. (p. 107 Koster) τὸ δεύτερον (v. 701) ‘πάντα τρόπον τε σαυτὸν’ ὅμοιον (*scil.* δίμετρον χοριαμβικόν) καταληκτικόν ἐφθημιμερές ἐκ χοριάμβου καὶ βακχείου ~ - -.

SCHOL. REC. ANON. in Aristoph. *nub.* 700a. 3 sq. (p. 337 Koster) τὸ β’ ἐκ σπονδείου καὶ ἰάμβου καὶ βακχείου· τὸ γ’ μονόμετρον ἐξ ἰάμβου καὶ βακχείου ... 5 sq. τὸ ε’ δίμετρον ἐξ ἰάμβου καὶ βακχείου καὶ ἰάμβου καὶ δακτύλου ... 7 sq. τὸ η’ μονόμετρον ἐκ δύο βακχείων.

SCHOL. ALD. in Aristoph. *nub.* 804a (p. 274. 13 sq. Koster) τὸ δέκατον χοριαμβικόν δίμετρον καταληκτικόν, εἴτ’ οὖν ἐκ χοριάμβου καὶ βακχείου.

SCHOL. REC. in Aristoph. *nub.* 804a. 5 sqq. (p. 117 Koster) τὸ γ’ (v. 806) ‘μόνας θεῶν ὡς ἔτοιμος ὄδ’ ἐστὶν’ τρίμετρος καταληκτικὸς χοριαμβικὸς ἐκ διαμβου ~ ~ ~ -, διτροχαίου ~ ~ ~ καὶ βακχείου ~ - - .

SCHOL. REC. ANON. in Aristoph. *nub.* 804a. 2 sq. (p. 353 Koster) τὸ β’ τρίμετρον ἐκ διαμβου, διτροχαίου καὶ βακχείου.

SCHOL. REC. in Aristoph. *nub.* 804b. 1 sqq. (p. 118 Koster) Tr² ἄρα γ’ αἰσθάνει πλείστα] κορωνίς καὶ εἰσθεσις χοροῦ μεσσηδικῆ κώλων διαφόρων ἰ’ ἐπιμεμιγμένων διαμβοῖς, διτροχαίοις, ἀντισπάστοις, ἀμφιβράχεσι καὶ βακχείοις.

SCHOL. ALD. in Aristoph. *nub.* 949a (p. 275. 6 sqq. Koster) νῦν δεῖξεται] εἰσθεσις ... (3) χοριαμβικῶν διαφορῶς κεκολλημένων δέκα, ὧν τὸ πρῶτον δίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου τρίτου καὶ χοριάμβου· ... τὸ τέταρτον ἐκ χοριάμβου καὶ βακχείου.

SCHOL. REC. in Aristoph. *nub.* 949a. 3 sq. (p. 133 Koster) τὸ β’ (v. 950) ‘τοῖς περιδεξίοισιν’ ὅμοιον δίμετρον (*scil.* χοριαμβικόν) καταληκτικόν ἐκ χοριάμβου καὶ βακχείου ἐφθημιμερές ... 6 sq. τὸ δ’ (v. 952) ‘γνωμοτύποις μερίμναις’ ὅμοιον δίμετρον καταληκτικόν ἐκ χοριάμβου καὶ βακχείου ἐφθημιμερές ... 15 sqq. τὸ ἰ’ (v. 957) ‘ἐστὶν ἀγὼν μέγιστος’ ὅμοιον δίμετρον καταληκτικόν ἐκ χοριάμβου καὶ βακχείου διὰ τὴν ἀδιάφορον ἐφθημιμερές.

SCHOL. REC. in Aristoph. *nub.* 949b. 1 sqq. (p. 134 Koster) Tr² νῦν δεῖξεται τῷ πισύνῳ] εἰσθεσις μέλους χοροῦ προσηδικῆ στροφῆς λόγον ἔχουσα — ἔχει γὰρ καὶ ἀντιστροφὴν τὸ (v. 1024) ‘ὦ καλλίπυργον σοφίαν’ — ἐκ κώλων χοριαμβικῶν ἐπιμεμιγμένων διαμβοῖς, ἐπιτρίτοις, ἀμφιβράχεσι, κρητικοῖς καὶ βακχείοις ἰ’, ὧν τὸ α’ δίμετρον ἀκατάληκτον.

SCHOL. REC. in Aristoph. *nub.* 1024a. 1 sqq. (p. 147 Koster) Tr¹ ὦ καλλι-
 πυργον] κομμάτιον πρὸ τῆς διπλῆς καὶ εἰσθέσεως κώλων ι', ὦν τὸ πρῶτον (v.
 1024 sq.) ὦ καλλιπυργον σοφίαν κλεινοτάτην τ' ἐπασκῶν' χοριαμβικὸν τετρά-
 μετρον καταληκτικὸν ἐξ ἐπιτρίτου τρίτου, χοριάμβων δ' καὶ βακχείου ... 11 sq.
 τὸ ζ' (v. 1032) 'εὐδοκίμησεν ἀνήρ' δίμετρον καταληκτικὸν ἦτοι ἐφθήμερες
 ἐκ χοριάμβου καὶ βακχείου ... 13 sqq. τὸ θ' (v. 1034) 'ἔοικε δεῖν πρὸς αὐτόν'
 ἐφθήμερες ἐκ διαμβου καὶ ἀμφιβράχεος ἢ βακχείου διὰ τὴν ἀδιάφορον τὸ
 ι' (v. 1035) 'εἴπερ τὸν ἄνδρ' ὑπερβαλεῖ καὶ μὴ γέλωτ' ὀφλήσεις' τετράμετρος
 καταληκτικὸς [ἐξ ἐπι]τρίτου τρίτου, διαμβου, ἐπιτρίτου τρίτου καὶ βακχείου.

SCHOL. REC. ANON. in Aristoph. *nub.* 1206a. 5 sq. (p. 422 Koster) τὸ ζ' δίμε-
 τρον ἐξ ἀμφιμάκρου, βακχείου, ἰάμβου καὶ ἀμφιμάκρου.

SCHOL. REC. in Aristoph. *nub.* 1303a. 10 sqq. (p. 179 Koster) τὸ ζ' (v. 1308)
 'πρᾶγμι, ὃ τοῦτον ποιήσει' ἐφθήμερες [ἐ]ξ ἐπιτρίτου β' – – – καὶ μολόττου –
 – – ἢ βακχείου διὰ [τὴν κοινὴν] τοῦ 'ποι' ... 21 sqq. τὸ ιδ' (v. 1315) ὥστε νικᾶν
 ἅπαντας ὅμοιον δίμετρον ἐξ ἐπιτρίτου β' καὶ ἀμφιβράχεος ἢ βακχείου διὰ τὴν
 ἀδιάφορον τὸ ιε' (v. 1316) 'οἴσπερ ἂν ξυγγένηται' ὅμοιον δίμετρον ἐξ ἐπιτρί-
 του β' καὶ βακχείου τὸ ις' (v. 1317) 'κᾶν λέγη παμπόνηρα' ὅμοιον δίμετρον ἐξ
 ἐπιτρίτου β' καὶ ἀμφιβράχεος ἢ βακχείου διὰ τὴν ἀδιάφορον ... τὸ ιη' (v. 1320)
 'κάφωνον αὐτὸν εἶναι' ὅμοιον δίμετρον ἐκ διαμβου καὶ βακχείου.

SCHOL. REC. ANON. in Aristoph. *nub.* 1303a. 2 (p. 438 Koster) τὸ β' παιωνι-
 κὸν δίμετρον ἐκ παιῶνος β' καὶ βακχείου.

SCHOL. REC. in Aristoph. *nub.* 1385a. 12 sq. (p. 188 Koster) Tr¹ τὸ β' δίμετρον
 καταληκτικὸν ἦτοι ἐφθήμερες ἐκ παιῶνος δ' καὶ βακχείου ... τὸ ζ' δίμετρον
 [κατα]ληκτικὸν ἦτοι ἐφθήμερες ἐξ ἐπιτρίτου γ' ἢ δισπονδείου καὶ βακχείου.

SCHOL. in Aristoph. *pac.* 775e ., 11 sqq. (p. 121 Holwerda) τὰ ιβ', ιγ' χορι-
 αμβικά εἰς βακχεῖον περαιούμενα δίμετρα.

SCHOL. REC. in Aristoph. *ran.* 323-336. 5 sqq. (p. 60 Chantry) τὸ γ' (v. 326)
 'ἐλθὲ τόνδ' ἀνὰ λειμῶνα χορευσών' τρίμετρος καταληκτικὸς (ἀκατά- a.c.), ἐκ
 διτροχαίου καὶ ἀντισπάστου καὶ βακχείου ... 13 sqq. (p. 61) τὸ ζ' (v. 333) 'φι-
 λοπαίγμονα τιμὴν' ἐφθήμερες παιωνικόν, ἐκ παιῶνος τρίτου καὶ βακχείου.

SCHOL. REC. in Aristoph. *ran.* 323-353. 2 sqq. (p. 61 Chantry) τὸ δεύτερον (v.
 324) δίμετρον καταληκτικόν, ἢ ἐξ ἀντισπάστου καὶ βακχείου ... τὸ τέταρτον (v.
 326) ἐκ διτροχαίου, ἀντισπαστικοῦ καὶ βακχείου, ἀλκαικόν, φασί, καλούμενον.

SCHOL. REC. in Aristoph. *ran.* 323-353. 8 sqq. (p. 62 Chantry) τὸ ἔνατον
 (v. 331) ἐξ ἀντισπάστου καὶ βακχείου δίμετρον, ἢ ἐφθήμερες. τὰ ἐξῆς δύο
 (v. 332 sq.) ἰωνικά ἐκ παιῶνων τρίτων καταληκτικά, ἢ ἐκ παιῶνος καὶ εἰς ὄν
 συναρεῖται βακχείου.

SCHOL. REC. in Aristoph. *ran.* 340-353a. 1 sqq. (p. 65 Chantry) μέλος χοροῦ
 κώλων ια', ὦν πρῶτον (v. 340) 'ἔγειρε φλογέας λαμπά-' (v. 341) '-δας, ἐν χερσὶ
 γὰρ ἦκει' τετράμετρος καταληκτικὸς ἀντισπαστικός, ἐξ ἀντισπαστῶν τριῶν
 καὶ βακχείου ... 5 sq. τὸ γ' (v. 343) 'νυκτέρου τελετῆς φωσφόρος ἀστήρ' τρί-
 μετρος καταληκτικὸς, ἐκ διτροχαίου, ἀντισπάστου καὶ βακχείου ... 12 sq. τὸ η'
 (349) 'ιεραῶς ὑπὸ τιμῆς' ἐφθήμερες, ἐκ παιῶνος τρίτου καὶ βακχείου.

SCHOL. REC. in Aristoph. *ran.* 340-353c. 3 sq. (p. 65 Chantry) τὸ ιβ' (v. 342) δίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ δύο βακχείων καὶ ἀμφιβράχεος.

SCHOL. REC. in Aristoph. *ran.* 398-415a. 16 sqq. (p. 78 Chantry) τὸ ιγ' (v. 407) 'παίζειν τε καὶ χορεύειν' δίμετρον καταληκτικόν, ἐξ ἐπιτρίτου τρίτου καὶ βακχείου ... τὸ ιε' (v. 409) 'καὶ γὰρ παραβλέψας τι μειρακίσκης' ἀντισπαστικὸς τρίμετρος καταληκτικός, ἐξ ἐπιτρίτων τρίτων δύο καὶ βακχείου ... 21 sqq. τὸ ιη' (v. 412) 'παραραγέντος, τιθθίον προκύψαν' τρίμετρος καταληκτικός, ἐκ διαμβου, ἐπιτρίτου τρίτου καὶ ἀμφιβράχεος ἢ βακχείου διὰ τὴν ἀδιάφορον.

SCHOL. REC. in Aristoph. *ran.* 416-430a. 8 sqq. (p. 82 Chantry) τὸ ε' (v. 422) 'τὸν Κλεισθένους δ' ἀκούω' δίμετρον ἀντισπαστικὸν καταληκτικόν, ἐξ ἐπιτρίτου τρίτου καὶ βακχείου, εἰ δὲ βούλει, ιαμβικόν (*add.* ἐφθημιμερές) ... 17 sqq. τὸ ι' (v. 428) 'καὶ Καλλιᾶν γέ φασιν' (*add.* ἀντισπαστικόν) ἐφθημιμερές, ἐξ ἐπιτρίτου <τρίτου> καὶ ἀμφιβράχεος ἢ βακχείου διὰ τὴν ἀδιάφορον.

SCHOL. REC. in Aristoph. *ran.* 440-459a. 6 sqq. (p. 87 Chantry) τὸ γ' (v. 442 sq.) 'οἷς μετουσία θεοφιλοῦς ἐορτῆς,' τρίμετρος καταληκτικός, ἐκ διτροχαίου, χοριάμβου κατὰ συνίησιν τοῦ 'θεο-', καὶ βακχείου ... 11 sqq. τὸ ε' (v. 447) 'φέγγος ἱερὸν οἶσων,' χοριαμβικὸν πενθημιμερές (*lege* ἐφθημιμερές) ἐκ διτροχαίου καὶ βακχείου. τὸ ζ' (v. 448 sq.) 'χωρῶμεν ἐς πολυρρόθους λειμῶνας ἀνθεμῶδεις' (τετράμετρος *****) ἐξ ἐπιτρίτου τρίτου, διαμβου, ἐπιτρίτου τρίτου καὶ βακχείου.

SCHOL. REC. in Aristoph. *ran.* 440-459b. 6 (p. 88 Chantry) τὸ β' (v. 441) παιωνικὸν δίμετρον καταληκτικόν, ἐκ παίωνος (*sic*) καὶ βακχείου.

SCHOL. REC. in Aristoph. *ran.* 590-604c. 3 sq. (p. 112 Chantry) τὸ β' ([v. 590] 'ἦνπερ εἶχες ἐξ ἀρχῆς πάλιν γ' ἀνανεάζειν') ἐκ διτροχαίου, ἐπιτρίτου τετάρτου, δακτύλου καὶ βακχείου.

SCHOL. REC. in Aristoph. *ran.* 674-685a. 19 sq. (p. 124 Chantry) τὸ ιβ' (v. 684 sq.) 'ὡς ἀπολείται κἂν ἴσα γένωνται,' τρίμετρος καταληκτικός, ἐκ χοριάμβων δύο καὶ βακχείου.

SCHOL. REC. in Aristoph. *ran.* 674-685b. 4 sq. (p. 124 Chantry) τὸ δ' (v. 677) μονόμετρον ἐκ δακτύλου καὶ βακχείου.

SCHOL. REC. in Aristoph. *ran.* 706-717a. 17 sq. (p. 131 Chantry) τὸ θ' (v. 714) 'χρόνον ἐνδιατρίψει,' δίμετρον καταληκτικόν, ἐκ παίωνος τρίτου ἢ ἀντισπάστου διὰ τὴν κοινήν τοῦ '-νον,' καὶ βακχείου, καὶ ἔστιν πενθημιμερές.

SCHOL. REC. in Aristoph. *ran.* 1251-1260a. 11 sq. (p. 207 Chantry) τὸ η' (v. 1258) 'μέμψεται ποτε τοῦτον' δίμετρον καταληκτικόν, ἐκ διτροχαίου καὶ ἀμφιβράχεος ἢ βακχείου διὰ τὴν ἀδιάφορον ... 14 sq. τὸ ι' (v. 1260) 'καὶ δέδοιχ' ὑπὲρ αὐτοῦ' ὅμοιον, ἐκ διτροχαίου καὶ βακχείου Ps.

SCHOL. REC. in Aristoph. *ran.* 1251-1260c. 12 sq. (p. 208 Chantry) τὸ η' (v. 1258) καταληκτικόν, ἐκ διτροχαίου καὶ βακχείου ἢ ἀμφιβράχεος.

SCHOL. REC. in Aristoph. *ran.* 1309-1324a. 23 sqq. (p. 219 Chantry) τὸ ιε' (v. 1323) 'ὄρᾳς τὸν πόδα τοῦτον' ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικόν, ἐξ ἀντισπάστου καὶ βακχείου, ἐφθημιμερές φερεκράτειον.

SCHOL. REC. in Aristoph. *ran.* 1325-1330a. 7 sq. (p. 222 Chantry) τὸ δ' (v.

1328) 'Κυρήνης μελοποιῶν' δίμετρον καταληκτικὸν ἀντισπαστικόν, ἐξ ἀντισπάστου καὶ βακχείου.

SCHOL. REC. in Aristoph. *ran.* 1331-1337a. 3 sqq. (p. 223 Chantry) τὸ η' (v. 1332) 'ὄρφνα τίνα μοι δύστηνον ὄνειρον' τρίμετρος καταληκτικὸς ἰωνικός, ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ ἐπιτρίτου τετάρτου καὶ ἀμφιβράχους ἢ βακχείου διὰ τὴν ἀδιάφορον ... 7 sq. τὸ ι' 'ψυχὰν ἄψυχον ἔχοντα μελαίνας' τρίμετρος καταληκτικὸς, ἐκ σπονδαίου, παιῶνος τρίτου καὶ βακχείου.

SCHOL. REC. in Aristoph. *ran.* 1338-1345a. 9 sq. (p. 225 Chantry) τὸ ιθ' (v. 1341) 'ἰὼ πόντιε δαίμον' πενθημιμερές *** (ἐξ ἀντισπάστου) καὶ ἀμφιβράχους ἢ βακχείου διὰ τὴν ἀδιάφορον ... 12 sqq. τὸ κα' (v. 1342) 'τάδε τέρατα θεάσασθε' (ἀντισπαστικόν?) δίμετρον καταληκτικόν, ἦτοι ἐφθημιμερές ***, ἐξ (ἀντισπάστου) διαλελυμένων τῶν δύο μακρῶν (καὶ) ἀμφιβράχους ἢ βακχείου διὰ τὴν ἀδιάφορον.

SCHOL. REC. in Aristoph. *ran.* 1346-1355b. 5 sq. (p. 228 Chantry) τὸ κγ' (v. 1350) ἐκ χοριάμβου, ἀμφιβράχους καὶ βακχείου.

SCHOL. REC. in Aristoph. *ran.* 1370-1377a. 15 sq. (p. 233 Chantry) τὸ η' (v. 1377) 'ἑαυτὸν αὐτὰ ληρεῖν' δίμετρον καταληκτικόν, ἐκ διαμβου καὶ βακχείου, ἐφθημιμερές.

SCHOL. REC. in Aristoph. *ran.* 1482-1499a. 24 sqq. (p. 246 Chantry) τὸ ιη' (v. 1499) 'παραφρονοῦντος ἀνδρός' δίμετρον καταληκτικόν, ἐκ παιῶνος τετάρτου καὶ ἀμφιβράχους ἢ βακχείου διὰ τὴν ἀδιάφορον.

SCHOL. in Aristoph. *vesp.* 1009b 2 sq. (p. 160 Koster) Lh ἔστι δὲ κῶλων χοριαμβικῶν ἐπιμεμιγμένων ἐπιτρίτοις καὶ βακχείοις καὶ παλιμβάκχοις ζ', ὧν τὸ α' τρίμετρον καταληκτικόν.

SCHOL. in Callimach. fr. 228. 1 Pfeiffer μέτρ(ον) ἀρχεβούλ(ειον) λογαοιδ(ικόν) καλ(εῖται)· πεντάμετρον· ἢ α' ἐπιδέχετ(αι) ἀνάπαιστ(ον), σπονδαῖ(ον), ἴαμβ(ον), αἰ ἐξῆς ἀναπαιστ(ους), ἢ ἐσχάτ(η) βακχεῖον κ(αί) ἀμφίβραχυν, ἐπεὶ ἀδιάφορ(ος) ἢ τελευτ(αία) συλλαβή.

SCHOL. in Hermog. *id.* I 3 (RhG VII 2, p. 933. 21 sqq. Walz) ἔτι δὲ καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῇ τέχνῃ φησίν· (cf. fr. 10 Matheu) «ὄλος δὲ ὁ λόγος μὴ λόγος ἔστω, ξηρὸν γὰρ, μηδὲ ἔμμετρος, καταφανὲς γὰρ, ἀλλὰ μεμίχθω παντὶ ῥυθμῷ, μάλιστα ἰαμβικῷ ἢ τροχαϊκῷ». τὸ μὲν οὖν ἰαμβικὸν μέτρον καλεῖται καὶ τρίμετρον, διὰ τὸ κατὰ συζυγίαν ποδῶν μετρεῖσθαι, δέχεται δὲ ἐν μὲν ταῖς περιτταῖς χώραις δάκτυλον, σπονδαῖον, ἴαμβον, ἀνάπαιστον, χορεῖον, ἐν δὲ τοῖς ἀρτίοις μόνους τοὺς ἀπὸ βραχείας ἀρχομένους, οἷον πυρρίχιον, ἴαμβον, ἀνάπαιστον, ἀμφίβραχυν, βακχεῖον, χορεῖον.

SCHOL. in Hermog. *id.* I 6 (RhG VII 2, p. 988. 28 sq. = 989. 31 sq. Walz) βακχείος ἐκ βραχείας καὶ δύο μακρῶν πεντάχρονος· οἷον 'νοήμων'.

SCHOL. A in Herphaest. 109. 14 sqq. τὰ μέτρα ἀπὸ ποδῶν τινῶν τῶν ἐχόντων τὸν ἴσον λόγον ἢ τῶν ἐχόντων τὸν διπλασίονα ἢ τῶν ἐχόντων τὸν ἡμιόλιον. καὶ τοῦ μὲν ἴσου ἂν εἴη δάκτυλος· μακρὰ μία γὰρ καὶ δύο βραχεῖαι τὸν αὐτὸν ἔχουσι λόγον. τοῦ διπλασίου δὲ τροχαιοῦ· ἢ μακρὰ γὰρ τῆς βραχείας διπλασίον. τοῦ δὲ ἡμιολίου βακχείος· βραχεῖα γὰρ καὶ μακρὰ πρὸς τὴν μακρὰν λόγος ἡμιόλιος.

SCHOL. A in Hephaest. 151. 5 sqq. τὸ μέντοι κρητικὸν κατ' ἀφαίρεσιν τῆς ἐν τῇ ἀρχούσῃ μακρὰς ποιεῖ τὸ βακχειακὸν μέτρον, ὃ ὁμοιοειδὲς αὐτῷ. αὐξεται δὲ τοῦτο καὶ μέχρι ἑξαμέτρου.

SCHOL. B in Hephaest. 301. 24 sqq. ἕβδομος ὁ βακχεῖος, ἐκ βραχείας καὶ δύο μακρῶν. ἐκλήθη δὲ οὕτως, ἐπειδὴ οἱ τῶν διθυραμβοποιῶν πρὸς Διόνυσον ὕμνοι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ τούτου τοῦ μέτρου ἦσαν· ὁ καὶ ὑποβάκχειος.

[PALAEM.] GL VI 207. 15 sqq. pedes trisyllabi quot sunt? octo. qui sunt? ... 18 bacchius ... 24 bacchius ex brevi et duabus longis, ut 'Athenae', 'Camenae'.

QVINT. IX 4. 82 duabus longis brevem sequentibus bacchius, eisdem longis brevem praecedentibus palinbacchius erit.

QVINT. IX 4 97 est et dochmius, qui fit ex bacchio et iambo vel iambo et cretico, stabilis in clausulis et severus.

QVINT. IX 4. 99 sed <et> spondius iambo recte praepositur: (Cic. *Lig.* 9) 'isdem in armis fui'. cum spondius, et bacchius: sic enim fiet ultimus dochmius: 'in armis fui'.

QVINT. IX 4. 100 sq. ex iis, quae supra probavi, apparet molosson quoque clausulae convenire, dum habeat ex quocumque pede ante se brevem: (Cic. fr. B 10 Schoell) 'illud scimus, ubicumque sunt esse pro nobis'. minus gravis erit spondius, praecedentibus †et pyrrhichio, † ut (Cic. *Cluent.* 1) 'iudicii Iuniani', et adhuc peius priore paeane, ut (Cic. *orat.* 1) 'Brute dubitavi', nisi potius hos esse volumus dactylum et bacchium.

QVINT. IX 4. 102 ne dactylus quidem spondio bene praepositur, quia finem versus damnamus in fine orationis. bacchius et cludit et sibi iungitur: (Cic. *Cael.* 33) 'venenum timeres', vel choreum et spondium ante <se> amat: 'ut venenum timeres'. contrarius quoque qui est cludet, nisi si ultimam syllabam longam esse volumus, optimeque habebit ante se molosson: (Cic. *Verr.* 5. 162) 'civis Romanus sum', aut bacchium: (Cic. *Lig.* 10) 'quod hic potest nos possemus'.

QVINT. IX 4. 105 cludit amphibrachys: (Cic. *Lig.* 1) 'Q. Ligarium in Africa fuisse', si non eum malumus esse bacchium.

QVINT. IX 4. 109 sq. qui non optime est sibi iunctus anapaestos, ut qui sit pentametri finis vel rhythmos qui nomen ab eo traxit: (Cic. *orat.* 219) 'nam ubi libido dominatur, innocentiae leve praesidium est' (nam synaliphe facit ut duae ultimae syllabae pro una sonent), melior fiet praecedente spondio vel bacchio, ut si idem mutes 'leve innocentiae praesidium est'.

[CENSORIN.] GL VI 616. 6 bacchius non facit numerum.

TER. MAVR. GL VI 367. 1410 sqq.

cum duas longas sequetur una brevior syllaba,
pes erit βακχεῖος, ἀντίβακχος autem tunc erit,
cum brevem primam locabis et duas longas dein:
nomina aut vertens vicissim, cum priorem dixeris
antibacchum, nominato qui redit contrarius.

TER. MAVR. GL VI 368. 1440 sqq

plurimum orantes decebit (*scil.* creticum) quando paene in ultimo

obtinēt sedem beatam, terminet si clausulam
dactylus, spondeus imam, nec trochaeum respuo;
bacchicos utrosque fugito, nec repellas tribrachyn.

TER. MAVR. GL VI 374. 1651 sq.

Graecis et creticus aptus,

bacchius etiam ponitur pro dactylo.

TER. MAVR. GL VI 381. 1870 sqq.

insere 'nulla meo iam', produc paene supremam,
qui 'locus' ante fuit, 'lucus' ut esse queat,
efficies metrum, nomen cui dant choriambo:
'nulla meo iam sedeat turba profana luco'.
praemonui chorion dici quem saepe trochaeum
dicimus: hic prior est, alter iam bon habet.
'nulla meo' pes efficitur geminatus utroque;
'iam sedeat' choriambos item: mox 'turba profa' pes
tertius accedit similis. pars illa, 'na luco',
bacchio adversus fiet pes, nam brevis ante est
et geminae longae. fiet catalexis in istum,
quia non eiusdem generis depensus in imo est,
ut docui, nec enim cludit choriambus honeste.

SACERD. GL VI 493. 27 sqq. ~ PROB. GL IV 41. 14 sqq. trisyllaba structura
nostro tempore caute ponenda est, ne aut versum heroicum faciat ex trochaeo
composita et bacchio a brevi, ut 'capta fuissent', aut, ut quibusdam placet, bar-
barismum, si ex spondeo vel iambo vel quovis pede, cuius sit novissima syllaba
natura longa, componatur et aliquo pede trisyllabo, qui positus bene sonet.

SACERD. GL VI 494. 18 sqq. ~ PROB. GL IV 42. 1 sqq. nunc quoniam docu-
imus haec, quae a nobis stultissime reprehenduntur, indifferenter a prioribus
posita, structuras nobis delectabiles componamus ... 25 sq. ~ 8 sq. bacchius a
brevis et hippius secundus 'dolores detulerunt'.

SACERD. GL VI 499. 6 sqq. bacchius dictus est, quod Bacchica, id est Libero
patri accepta, modulatio huius pedis sono componebatur. palimbacchius dici-
tur, quod bacchio contraponitur.

SACERD. GL VI 524. 16 sqq. tetrametrum choricum hypercatalectum fit hoc
modo, cum in locis quidem paribus pedes iambici trisyllabi ponuntur incipien-
tes a brevi, hoc est tribrachys et anapaestus, et in novissimo aut bacchius a brevi
<aut> amphibrachys propter novissimam syllabam indifferentem, in locis vero
imparibus iambici disyllabi, aut iambus aut spondeus, ut est:

multos Helena viros lepida suo subigit amore pulchro

et:

recte Phrygia magnae Cereris adit genua sibi benigna,
εἶδω τρυφερὸν, εἶδω μελιχρὸν, εἶδω ἀπαλόν, εἶδω ἄγαλμα,
cantas nimium, volas nimium, cessas modicum, erras hirundo,
ὁ μῦς διέφαγε τὴν παγίδα, τυροῦ λεπίδα κακῶς μασᾶται,
mones, Helene, vates Phrygie fatis solite veris moveri.

SACERD. GL VI 537. 16 sqq. quibusdam placet ut metrum antispasticum inter traductiva vel mixta referatur. sed errant: nam generale est positum contra choriambicum, cuius species exemplis docebimus. cadunt tamen in hoc metro et hippii, id est epitriti, et ionici et choriambi et bacchii.

SACERD. GL VI 539. 10 sqq. antispasticum tetrametrum catalecticum sapphicum priapeium fit spondeo, dactylo, bacchio (sed ut secunda bacchii longa fiat positione, non sit natura) et spondeo vel iambo, bacchio simili superiori et spondeo, non valde ut sit in divisione finita pars orationis, quod si inventum fuerit, erit laudabilius:

istaec composui metra Sacerdos optima nunc.

APTHON. GL VI 40. 23 sq. etenim in simplicibus pedibus arsis ac thesis aut simplici aut duplici aut sescupli ratione taxatur ... 29 sqq. at in sescuplo pedes tres bacchius, palimbacchius, [amphibrachys,] creticus: nam <horum> modo sublatio dimidio plus habet, modo positio. et in cretico nunc sublatio longam et brevem occupat, positio longam; vel contra positio longam et brevem, sublatio unam longam: prout syllaba se obtulerit, id fiet. in bacchiis etiam haec divisio est. nam bacchius a brevi incipiens in sublacione semper brevem et longam retinet, in positione longam; palimbacchius autem in sublacione longam, in positione longam et brevem, ne in quadruplum ratio temporum protendatur, si duae longae adversus unam brevem copulentur.

APTHON. GL VI 42. 27 sqq. hemiolium enim dicunt numerum, qui tantundem habeat quantum alius et dimidium amplius, ut si compares tres et duo: nam in tribus et duo et eorum dimidium continetur. quod cum evenit, trisemon arsis ad disemon thesin accipitur, id est tres partes in sublacione habens, duas in positione, seu contra. quam rationem maxime incurrunt paeonici versus et bacchii, ita pedibus <per> metra gradientibus, ut paeonicus servetur rhythmus.

APTHON. GL VI 43. 17 sqq. syllaba quae ad incrementum pedum adicitur aut longa est aut brevis: huius adiectione ita numerus propagabitur ... sit spondeus e duabus longis: hunc brevis palimbacchium seu bacchium in prima sede posita, longa molossus reddit.

APTHON. GL VI 45. 22 sqq. cum vero longis duabus praeponitur brevis, fit bacchius temporum quinque, ut 'Catones', qui a Bacchi carminibus seu cantilenis, quae aptissime hoc metro componuntur, nomen accepit, vel quia familiariter hic rhythmus bacchantibus aptus sit. cui mutato temporum ordine, mensura autem permanente, palimbacchius contrarius dabitur sive pompicus temporum totidem, ut 'Romanus'. horum arsis ac thesis eadem est quae anapaesto et dactylo.

APTHON. GL VI 46. 24 sqq. memineris sane trisyllabos pedes temporum dumtaxat quinque vel sex, ut est bacchius et molossus, cum in quibusdam metris, sicut in galliambico, longae eorum solvuntur in breves, vim tetrasyllaborum obtinere; † idem hoc et tetrasyllabis per disyllabos aut trisyllabos coniunctione temporum fieri. nam paeones primus et quartus coeuntibus in unam longam duabus suis brevibus amphimacrum <vel bacchium> vel palim-

bacchium gignunt. id Graeci κατὰ διαίρεσιν et συναίρεσιν sive ἔνωσιν, cum metri necessitas postularit, fieri memorant, quod necessario insinuandum esse credidi, ne syllabarum numero inducti aut simplices aut compositos pedes proprii status vim semper obtinere catholice pronuntiaretis.

ΑΡΘΗΘΝ. GL VI 80. 13 sqq. lego praeterea in fine versus dumtaxat catalectici tetrametri (*scil.* iambici) bacchium a brevi incipientem vel amphibrachyn propter novissimae syllabae indifferentiam admisisse quosdam.

ΑΡΘΗΘΝ. GL VI 86. 14 sqq. hoc genus (*scil.* choriambicum) catalecticum fit vel bacchio a brevi incipiente vel eo qui amphibrachys vocatur: nam sicut saepe diximus, novissima indifferens est.

ΑΡΘΗΘΝ. GL VI 86. 26 sqq. igitur ut a fastigio metri ad minora decursum habeamus, erit in hoc (*scil.* choriambico metro) hexametrum catalecticum, quod philicium nuncupari diximus, quodque constat ex quinque choriambis et bacchio ultimo ita:

Lydia, dic perdere cur hunc cupias. quid retices? quid dubitas? quid haeres?

ΑΡΘΗΘΝ. GL VI 96. 10 sqq. paeonicum metrum sive creticum, ut quidam ferunt adserentes paeonas originem ex cretico seu amphimacro traxisse longis eius prima et suprema in breves solutis, quibus paeon primus et quartus creari noscuntur, quod etiam ex bacchio et palimbacchio adaeque fit, unde et bacchiacum a quibusdam hoc metrum dicitur ... 19 sqq. quod cum eius modi sit, tamen usus eius apud lyricos, sed et tragicos et comicos, frequens est, et praecipue de bacchii et cretici solutionibus ... 31 sqq. observabis itaque singulorum differentias taliter: aut enim ex paeonibus sunt temporum quinque aut ex bacchiis adaeque temporum totidem aut etiam ex creticis, quos amphimacros diximus, qui et ipsi quinque temporum proceritate nituntur ... 97. 3 sqq. quidam trisyllabis et tetrasyllabis admixtis pedibus hoc genus versuum et composuerunt et indifferenter ista compositione usi sunt. nam aut creticis aut eorum solutionibus, id est paeonibus aut primo aut quarto, indifferenter mixtis carmen ediderunt, sed et bacchiacis et creticis coniugationibus adaeque usi sunt, ut est hoc:

acuta falce si virentis esculos.

recipit autem (*scil.* paeonicum metrum) etiam trochaeum et pariambum conexos, sed et cum pariambo iambum in syzygia, qua efficitur paeon quartus, ultima scilicet iambi longa, tribus brevibus antepositis, quem tam ex bacchio quam ex cretico solutione longarum, id est prima longa cretici et secunda bacchii ab ultima, effici cunctis in promptu est. unde datur intellegi eundem pedem per solutionem cretici et bacchii communem esse utriusque. cui par similisque etiam is rhythmus, qui ex quinque continuis brevibus syllabis constat: est enim totidem temporum, quot et paeon pes et bacchius et amphimacrus, tamquam: vorat agile fera propera, modo retulit era cibos.

ΑΡΘΗΘΝ. GL VI 98. 7 sqq. quod autem (*scil.* tetrameter paeonicus catalectic) post tres bacchios postremo paeone concluditur, metrum bassaricum appellatur, ut est:

ab euro sonorum quis Aetnae per maria.

ΑΡΘΗΝ. GL VI 98. 15 nam ferme tragicis carminibus bacchiaca compositio familiaris est.

ΑΡΘΗΝ. GL VI 112. 4 sqq. quae species (*scil.* logaedica) et in anapaestico versu reperietur, ita dumtaxat, ut postrema eius clausula bacchio a brevi incipiente terminetur et pro anapaesto non numquam spondeus ponatur.

ΑΡΘΗΝ. GL VI 125. 21 sqq. item alia (*scil.* anapaestici metri genera quae ex heroo derivantur) de hexametro eius species ex eodem dumtaxat versu, in quo praeter ultimum omnes dactyli pedes sint, ut: (cf. Verg. *Aen.* IX 503)

at tuba terribilem sonitum dedit aere recurvo.

adempta enim prima initiali et tertia <ab> ultima syllaba fiet:

tuba terribilem sonitum dedit aere curvo;

percutitur, ut vides, anapaestis quattuor, ultimo bacchio a brevi incipiente. item: (inc. 87 [FPL 454] Blänsdorf)

ast ego iam Bromio thiasos celebrabo <re>nato,

ex quo anapaesticus talis:

ego iam Bromio thiasos celebrabo nato ...

126. 9 sqq. proprium autem archebulium est, quod constat ionico ἀπὸ μείζονος insequentibus duobus dactylis et duobus trochaeis. recipit et anapaestum in fine et spondeum pro trochaeo, sed et bacchium a brevi incipientem. huius exemplum est:

iam pes novus atque metron placet Archebuli.

ΑΡΘΗΝ. GL VI 127. 19 sqq. ergo erunt in versu tres choriambi, ultimus bacchius a brevi incipiens. nam satis absone choriambo clauditur. meritoque tetrametrus catalecticus figuratur, ut:

dum meus hic assiduo ardeat igne lucus.

ΑΡΘΗΝ. GL VI 162. 16 sqq. quartus autem versus hexametri clausula est, ex qua carmen sapphicum dimetrum pentasyllabum superius inter exempla proposuimus ita: (Verg. *Aen.* I 1)

primus ab oris,

(Verg. *Aen.* VI 451)

Troius heros,

perdita flammis,

Pergama liquit.

quibus numeris frequenter Sappho carmina composuisse cognoscitur. feritur hoc metrum vel per simplices pedes, quorum primus trochaeus, secundus spondeus, tertius dactylus, quartus trochaeus, quintus spondeus vel trochaeus; vel per dipodian, ut constet epitrito secundo, quem et hippium dicimus, dehinc choriambo, ultimo bacchio vel amphibrachy, cuius exemplum apud Horatium: (*carm.* II 2. 3)

Crispe Sallusti nisi temperato.

ΑΡΘΗΝ. GL VI 165. 23 sqq. octava ode similiter cum epodo *** dimetro, quod tamen proodicon factum est. nam maiori metro minus praelatum est, quod constat ex choriambo et bacchio. hoc quoque carminis genus dicolon ab

Alcaeo lyricus noster accepit, quod est huius modi: (Hor. *carm.* I 8. 1 sq.)

Lydia, dic per omnes

hoc deos vere, Sybarin cur properas amando.

prior versus, ut diximus, ex choriambo et bacchio a brevi incipiente, sequens e tribus choriambis adaeque claudente versum bacchio subsistunt. quod metrum [utrum] errore seu studio poetae secus quam ratio est processit. nam fecit illud asperius uno immutato pede in principio secundi versus: pro iambo enim spondeum induxit sic, ‘hoc deos ve’, quem choriambum esse convenerat. nam versus auctore Alcaeo e tribus choriambis et bacchio, in quo catalexis est, clauditur, qui erit:

hoc deos vere Sybarin cur properas amando.

ΑΡΘΗΟΝ. GL VI 168. 32 sqq. insequens autem versus metrum habet iambicum catalecticum archilochium ita: (Hor. *carm.* II 18. 2)

mea renidet in domo lacunar.

nam ‘mea renidet in domo’ dimetrum est, ‘lacunar’ claudicat. huius exemplum apud eundem est: (Hor. *carm.* I 4. 2)

trahuntque siccas machinae carinas.

quo metro semel tantum usus est. feritur prior versus ditrochaeo, deinde dactylo vel amphimacro; sequens autem dimetro iambico, ultimo bacchio.

ΑΡΘΗΟΝ. GL VI 172. 1 sqq. omnia autem apud Horatium tam carminum quam epodon metra erunt numero XXI sic ... sapphica hendecasyllaba epitritus secundo ‘iam satis ter’, choriambo ‘ris nivis at’, bacchio ‘que dirae’.

ΑΡΘΗΟΝ. GL VI 172. 18 sqq. choriambicum dimetrum catalecticum, choriambus ‘Lydia dic’, et bacchius ‘per omnes’. choriambicum tetrametrum catalecticum, epitritus II hoc ‘hoc deos ve’, <duo> choriambi ‘re Sybarin cur properas’, bacchius ‘amando’.

ΑΡΘΗΟΝ. GL VI 173. 11 sq. metra apud Horatium semel lecta: (*carm.* I 8. 1)
[choriambus] Lydia dic [bacchius] per omnes.

ΔΟΝ. GL IV 370 5 sq. bacchius ex brevi et duabus longis temporum quinque, ut ‘Athenae’.

ΔΙΟΜ. GL I 432. 25 sqq. bacchius et molossus indifferenter positi paenultimam semper acunt, bacchius legitimus, sicut ‘Athenae’, ‘Fidena’, positione, ut ‘tabellae’, ‘fenestrae’.

ΔΙΟΜ. GL I 465. 18 sq. longa inter breves amphibrachys: at cum duas longas praecedat brevis, bacchius.

ΔΙΟΜ. GL I 470. 10 sq. bacchius clausulis aptior spondaeo antecedente, ‘causas agebas’.

ΔΙΟΜ. GL I 479. 17 sqq. bacchius, Oenotrius, tripodians, quem Graeci pariambum dicunt. constat ex brevi et duabus longis temporum quinque, ut ‘Agenor’, ‘Athenae’, dictus παρὰ τὰς Βάκχας, quia bacchantibus convenienter componebatur. huic contrarius est palinbacchius, Latius, qui et Saturnius, ultimibrevis, quem quidam propompicon, alii theseleon vocant. constat ex duabus longis et brevi temporum totidem, ut ‘natura’, dictus, quia contrarius est bacchio. apud Graecos enim πάλιν contrarium significat, adeo παλίντονα τόξα.

DIOM. GL I 480. 12 sq. sescupla (*scil. divisio*) quoque intelligitur, ut est in paeonibus et in duobus bacchiis et cretico.

DIOM. GL I 504. 4 sqq. catalexin facit (*scil. versus ternarius iambicus*) in bacchio.

DIOM. GL I 505. 25 sqq. quartae (*scil. dipodiae*) clausula (*scil. choriambi- ci metri*), id est ultimus pes, aut bacchio aut amphibraco terminatur, vel potius iambica dipodia conlocatur, in qua antecedit anapaestus, sequitur <una syllaba>.

DIOM. GL I 506. 9 sqq. paeonicum metrum, quod plerique rhythmicum esse dixerunt, constat priore paeone, admittit vero et quartum et creticum et bacchium a brevi qui est.

DIOM. GL I 519. 8 sqq. secunda ode tetracolos metro sapphico, quod est pentametrum hendecasyllabum, scripta est, et sunt eius tres versus pares. recipiunt autem singuli quattuor hos pedes binarum syllabarum, trochaicum, spondeum, trochaicum, iambum, et ultimum trisyllabum bacchium, et scanditur sic: (Hor. *carm.* I 2. 1)

iam sa,tis ter,ris ni,vis at,que dirae.

quartus, qui brevis est, recipit strophē et κῶλον δακτυλικῆς διποδίας appellatur et scanditur sic, dactylus spondeus: (Hor. *carm.* I 2. 4)

teruuit. urbem.

aliis vero hoc metrum his pedibus placuit constare, hippio secundo et choriambō et bacchio, et feritur sic:

iam satis ter,ris nivis at,que dirae.

hoc metrum catalecticum est, quoniam illi syllaba deest quo minus possit ter feriri κατὰ διποδίαν.

DIOM. GL I 520. 21 sqq. octava ode dicolos metrum habet anacreonteum et alcaicum. scanditur vero sic, anacreonteum ex choriambō et bacchio, interdum et amphibracho: (Hor. *carm.* I 8. 1)

Lydia dic per omnes.

item alcaicum constat ex hippio secundo et duobus choriambis et bacchio sic: (Hor. *carm.* I 8. 2)

hoc deos ve,re Sybarin, cur properes, amando.

DIOM. GL I 521. 4 sqq. decima ode tetracolos sapphicum metrum hendecasyllabum habet et per quaternos versus scanditur et habet tres similes, ex quibus unus constat ex duobus choriambis et bacchio sic: (Hor. *carm.* I 10. 1)

Mercuri fa,cunde nepos, Atlantis.

DIOM. GL I 521. 30 sqq. sexta decima ode alcaicum metrum habet, quod, ut supra diximus, scanditur sic, hippius tertius *** choriambus, bacchius: (*carm.* I 16. 1)

o matre pul,chra filia, pulchrior.

ATIL. FORTVN. GL VI 296. 27 sqq. (Hor. *carm.* I 2. 1-4)

iam satis terris nivis atque dirae

grandinis misit pater et rubente

dextera sacras iaculatus arces

terrui urbem.

hos hendecasyllabos alii alcaicos, alii sapphicos vocant. prima in his caesura

trochaica est: nam habet trimetron brachycatalecton, sequens iambica dimetron hypercatalecton; et ingrediuntur sic:

iam satis terris ni,vis atque dirae.

alii faciunt primam syzygiam trochaicam, in qua secunda pars aliquando et spondeum habet, secundam choriambicam, tertia bacchium habet; dividitur sic:

iam satis ter,ris nivis at,que dirae.

ATIL. FORTVN. GL VI 300. 19 sqq. (Hor. *carm.* I 8. 1-2)

Lydia dic per omnis

te deos oro, Sybarin cur properas amando.

hoc totum choriambicum est metrum. primum colon dimetron catalecticum est. sed quo minus choriambicum esse videatur integrum, facit ultimus bacchius: nam similiter in secundo colo affectavit in ultimo bacchium habere.

ATIL. FORTVN. GL VI 302. 2 sqq. quartum (*scil.* colon *id est* Hor. *carm.* I 9. 4 flumina constiterint acuto) compositum est ex penthemimeri et bacchio.

SERV. GL IV 425. 30 sqq. quae divisio (*scil.* sescupla) hos septem recipit pedes, bacchium, antibacchium, amphimacrum et quattuor paeones.

PROB. GL IV 43. 18 sq. compositio tertia ... ex spondeo et bacchio, ut 'magnae repulsus'.

AVG. *de mus.* 2, 8, 15 bacchius ex brevi et duabus longis ut 'Achates' temporum quinque.

MART. CAP. IX 988 bacchii vero sunt dicti quod bacchi<ci>s maxime sonis congruunt, iisque Bacchius ludus est, qui illis carminibus aptatur.

MALL. THEOD. GL VI 589. 8 sq. ex trisyllabis molossus, <tribrachys,> amphibrachys, amphimacrus, <bacchius,> palimbacchius.

MALL. THEOD. GL VI 589. 13 sqq. qui quidem pedes hi sunt, spondius, iambus, trochaeus, [pyrrichius,] dactylus, anapaestus, choriambus, antispastus, ionicus a maiore, ionicus a minore. amphimacrus et bacchius rarissime, tribrachys vero aliquanto frequentius, sed precarium magis quam necessarium in metris locum obtinent.

MALL. THEOD. GL VI 591. 2 sqq. metrum dactylicum alcaicum hendecasyllabum constat ex iambo et bacchio et duobus dactylis. huius exemplum: (Hor. *carm.* I 9. 1)

vides ut alta stet nive candidum.

MALL. THEOD. GL VI 594. 7 sqq. metrum iambicum hipponacteum recipit pedes sex lege superius comprehensa et additur ei in fine pes bacchius. <huius exemplum>: (cf. Hor. *epod.* I 1)

ibis liburnis inter alta navium recurrens.

POMP. GL V 122. 35 sq. de tribus (*scil.* syllabis) octo isti sunt (*scil.* pedes), tribrachus, molossus, dactylus, anapaestus, amphimacrus, amphibrachus, bacchius et antibacchius.

POMP. GL V 124. 32 sqq. haec est divisio quae sescupla dicitur: sescum enim dicitur dimidium: et est in istis pedibus, bacchius sescuplam habet divisionem, antibacchius, amphimacrus et paeones.

SERG. GL IV 480. 23 sq. trisyllabi (*scil.* pedes) hi, tribrachus, molossus, anapaestus, dactylus, amphibrachus, amphimacrus, bacchius, palimbacchius.

SERG. GL IV 482. 29 sqq. ita fit ut in trisyllabis hunc eundem accentum (*scil.* acutum) cognoscamus in tribracho, molosso, cuius ambae a fine syllabae aut naturaliter longae fuerint aut positione, aut prior positione longa, dactylo, anapaesto, amphimacrus, amphibracho, cuius tamen media fit positione longa, bacchio naturali et antibacchio, cuius item media fit positione longa.

CLEDON. GL V 33. 5 sqq. duo sunt, palimbacchius et bacchius tantum, qui quovis modo in penultima acutum habent.

CLEDON. GL V 33. 13 sqq. in compositis sermonibus aequae unus accentus invenitur, sicut et in simplicibus, quia in tribus syllabis invenitur accentus [in bacchio vero in penultima invenitur acutus accentus, sive illa positione sit longa sive natura].

RVFIN. GL VI 559. 5 sqq. de iambo hipponacteo.
ultimus amphibrachys velocem claudit iambum,
aut bacchius erit finis discrimine nullo;
utitur Hipponax hoc metro maximus auctor.

RVFIN. GL VI 566. 7 sq.
rhetoricas pulchre structuratas dochmius ornat:
principium bacchius erit, concludet iambus.

RVFIN. GL VI 568. 4 Quintilianus (IX 4. 63) in arte de numeris et structura Demosthenis sic dicit ... 8 sqq. «est et dochmius, qui fit ex bacchio et iambo vel ex iambo et cretico, stabilis in clausulis et severus: spondeus quoque, quo plurimum est Demosthenes usus».

IVL. SEVER. GL VI 641. 6 sq. spondeus bacchio iunctus facit antibacchium et spondeum – – ∪, – – ... 642. 1 sq. iambus molosso iunctus facit bacchium et spondeum ∪ – –, – – ... 3 iambus dactylo iunctus facit bacchium et pyrrichium ∪ – –, ∪ ∪ ... 5 sqq. iambus amphimacrus iunctus facit bacchium et iambum ∪ – –, ∪ –. iambus bacchio iunctus facit amphibrachyn et spondeum ∪ – ∪, – –. iambus antibacchio iunctus facit bacchium et trochaicum ∪ – –, – ∪ ... 14 sq. trochaeus bacchio iunctus facit dactylum et spondeum – ∪ ∪, – – ... 25 sq. tribrachys bacchio iunctus facit proceleumaticum et spondeum ∪ ∪ ∪, – – ... 35 sq. molossus bacchio iunctus facit epitritum quartum et spondeum – – – ∪, – – ... 643 7 sq. anapaestus bacchio iunctus facit paeonem tertium et spondeum ∪ ∪ – ∪, – – ... 16 sq. dactylus bacchio iunctus facit paeonem primum et spondeum – ∪ ∪ ∪, – – ... 26 sq. amphibrachys bacchio iunctus facit paeonem secundum et spondeum ∪ – ∪ ∪, – – ... 36 sq. amphimacrus bacchio iunctus facit ditrochaicum et spondeum – ∪ – ∪, – – ... 39 sqq. bacchius tribrachi iunctus facit antispastum et pyrrichium ∪ – – ∪, ∪ ∪. bacchius molosso iunctus facit epitritum primum et spondeum ∪ – – –, – –. bacchius anapaesto iunctus facit antispastum et iambum ∪ – – ∪, ∪ –. bacchius dactylo iunctus facit epitritum primum et pyrrichium ∪ – – –, ∪ ∪. bacchius amphibrachi iunctus facit antispastum et trochaicum ∪ – – ∪, – ∪. bacchius amphimacrus iunctus facit epitritum pri-

num et iambum ∪ – – –, ∪ –. bacchius bacchio iunctus facit antispastum et spondaeum ∪ – – ∪, – –. bacchius antibaccho iunctus facit epitritum primum et trochaeum ∪ – – –, – ∪ ... 15 sq. antibacchus bacchio iunctus facit ionicum maiorem et spondaeum – – ∪ ∪, – –.

IVL. SEVER. GL VI 645. 12 tertia divisio est quae hemiolia sive paeonica nominatur, quotiens numerus ad numerum comparatus habet maior minorem numerum et medietatem eius ... 15 bacchius ex brevi et duabus longis, temporum quinque, dividitur ita ∪ – ||| – ||.

AVDAX GL VII 333. 25 sqq. pes quid est? compositio duarum vel trium aut etiam quattuor syllabarum secundum rationem sui cuiusque metri. pedum genera quot sunt? duo. quae sunt? aut enim simplices sunt pedes aut duplices. simplicium species quot sunt? duae. quae sunt? disyllabi et trisyllabi ... 334. 17 pedes trisyllabi quot sunt? octo. qui sunt? ... 335. 10 sqq. [huic (*scil.* amphibracho) contrarius est] bacchius [qui] constat ex brevi et duabus longis, ut 'Athenae', 'Camenaē'. bacchius dictus, quod ad bacchicos cantus conveniat ... 13 sq. palimbacchius dictus, quod contrarius sit bacchio: nam primas habet syllabas longas, postremam brevem.

PRISCIAN. GL II 287. 5 sqq. Horatius in I carminum: (8. 1)

Lydiā dic per omnes,

vocativum, qui similis est in hac terminatione nominativo, corripit: est enim choriambus et bacchius, ex quo ostenditur correpta in nominativo quoque 'Lydiā' finalis 'a'.

PRISCIAN. GL III 459. 14 sqq. similiter alia huius generis plura inveniuntur metra, ut est illud horatianum: (*carm.* I 8. 1)

Lydia dic per omnes,

quod habet choriambum et bacchium.

ISID. *orig.* I 17. 11 bacchius appellatus est eo quod eo pede Bacchia, id est Liberi sacra, celebrabantur ... 26 sescupli autem (*scil.* pedes) sunt hi: amphimacrus – | ∪ –; bacchius ∪ – | –; antibacchius – | – ∪; paeon primus – | ∪ ∪ ∪; paeon secundus ∪ – | ∪ ∪; paeon tertius ∪ ∪ | – ∪; paeon quartus ∪ ∪ ∪ | –.

IVL. TOL. 155. 49 sqq. trisyllabi pedes quot sunt? octo. qui sunt? tribrachys, molossus, anapaestus, dactylus, amphibrachys, amphimacrus, bacchius et antibacchius.

IVL. TOL. 158. 129 sqq. bacchius pes ex quibus syllabis constat? ex brevi et duabus longis, ut 'beati'. quot tempora habet? quinque. cuius divisionis est? sescuplae, arsis habet duo tempora et thesis tria. unde habet etymologiam bacchius, qui et palimbacchius dictus est? eo quod Bacchicis maxime conveniat cantibus, vel quia ipso pede Bacchia, id est Liberi sacra, celebrantur.

IVL. TOL. 159. 139 sq. antibacchius dictus est, eo quod contrarius sit bacchio; 'anti' enim Graece 'contra' dicitur.

IVL. TOL. 163. 240 sq. disyllabi (*scil.* pedes) cum trisyllabis iuncti triginta et duos efficiunt. geminabuntur ita ... 164. 248 pyrrichius et bacchius ∪ ∪, ∪ – – ... 256 spondeus et bacchius – –, ∪ – – ... 264 iambus et bacchius ∪ ∪, ∪ – – ... 165.

272 trochaeus et <bacchius> – ∪, ∪ – – ... 282 tribrachys et bacchius ∪ ∪ ∪, ∪ – – ... 290 molossus et bacchius – – –, ∪ – – ... 166. 298 anapaestus et bacchius ∪ ∪ –, ∪ – – ... 306 dactylus et bacchius – ∪ ∪ ... 316 amphibrachys et bacchius ∪ – ∪, ∪ – – ... 167. 328 amphimacrus et bacchio – ∪ –, ∪ – – ... 330 sqq. bacchius et bacchius ∪ – –, ∪ – –. bacchius et tribrachys ∪ – –, ∪ ∪ ∪. bacchius et molossus ∪ – –, – – –. bacchius et anapaestus ∪ – –, ∪ ∪ –. bacchius et dactylus ∪ – –, – ∪ ∪. bacchius et amphibrachys ∪ – –, ∪ – ∪. bacchius et amphimacrus ∪ – –, – ∪ –. bacchius et antibacchius ∪ – –, – – ∪ ... 348 antibacchius et bacchius – – ∪, ∪ – –.

IVL. TOL. 169. 377 sqq. quot sunt pedes sescuplae divisionis? septem. qui? amphimacrus, bacchius, antibacchius, et quattuor paeones. quare dicta sescupla divisio? eo quod ab aequo unum plus habet et a duplo unum minus – sescum enim apud Graecos dimidium dicitur – , ut puta ‘deducens’, ecce bacchius pes quinque habet tempora, arsis modo habebit tria tempora, thesis duo. quomodo? ‘dedu’ tria habet tempora, ‘cens’ duo, id est sescupla divisio, quae ab aequo unum plus habet, a duplo unum minus.

IVL. TOL. 229. 178 sqq. phaleucia metra quis invenit? Phaleucius quidem ea scripsit. quale metrum sequitur? dactylicum alcaicum hendecasyllabum. quales pedes recipit? in capite aut iambon aut spondeum, inde bacchium, post duos dactylos. da eius exemplum: (Hor. *carm.* I 9. 1)

vides ut alta stet nive candidum.

IVL. TOL. 233. 26 sqq. quale metrum sequitur? iambicum hipponacteam. quales pedes recipit? superiores et in fine bacchium. da eius exemplum: (cf. Hor. *epod.* 1. 1)

ibis Liburnis inter alta navium recurrens.

BEDA 108. 25 sqq. bachius ex brevi et duabus longis temporum quinque, ut ‘poetae’; huic contrarius est antibachius ex duabus longis et brevi temporum quinque, ut ‘natura’.

CRVIND. 19. 10 sq. bacchius ex brevi et duabus longis temporum V, ut ‘Achates’ ... 22 sqq. amphimacrus et bacchius rarissime, tribrachus vero aliquanto frequentius, sed precarium magis quam necessarium in metris locum obtinet.

CRVIND. 21. 16 sqq. et hos pedes sescupla divisio tenet: bacchium, antibacchium, amphimacrum et paeones.

FRAGM. BOB. GL VI 627. 2 sq. quattuordecim tibi structurarum praecepta transmisi, ex quibus velut gubernaculum compositionum teneres 9 sq. ex spondeo et bacchio, ut ‘fulmen tonantis’.

FRAGM. BOB. GL VI 628. 11 sq. quotiens autem spondeus praecedit, bacchius postponendus, ut ‘fulmen tonanti’.

FRAGM. BOB. GL VI 629. 21 sq. metrum sapphicum constat paeone II, choriambos, bacchio sive amphibrachi. quartus versus dactylo et spondio, qui vocatur adonius.

FRAGM. VIND. GL VI 646. 8 bacchius inde subest, bene quem designat ‘Achates’.

ANON. GL VI 309. 15 sq. item secundum genus compositionis. ex spondeo et bacchio, id est ex longis duabus et brevi una et longis duabus, 'hostes subacti' ... 20 sq. ex anapaesto et bacchio, id est ex brevibus duabus et longa una et brevi una et longis duabus, 'aditus sonantes'... 31 sqq. ex amphimacro et bacchio, id est ex longa una et brevi una et longa una et brevi una et longis duabus, 'hostibus repulsis'.

ANON. GL VI 178. 18 sqq. libri primi ode VIII: (Hor. *carm.* I 8. 1)

Lydia dic per omnes.

recipit metrum choriambicum, et quamvis per dicoliam nectatur hoc asma, tamen prima et secunda choriambicas syzygias sumunt. sed primum proodicon dimetron catalecticum, quod conficitur ex choriambo et bacchio, ut:

Lydia dic per omnes.

dehinc: (Hor. *carm.* I 8. 2)

hoc deos vere Sybarin cur properas amando.

hoc tetrametrum choriambicum catalecticum dicitur: habet enim primos pedes choriambos tres, quartum bacchium, qui catalexin facit. haec quoque metra adnotanda sunt, quia apud Horatium nostrum semel posita sunt.

ANON. GL VI 305. 16 (Hor. *carm.* I 2)

iam satis terris nivis atque dirae ...

21 sqq. secunda dipodia choriambica est, 'ris nivis at' tertio, 'que dirae', positus pes pro dipodia bacchius, aut propter indifferentiam syllabae hoc metrum clauditur amphibracho, id est ex brevi et longa et brevi.

ANON. GL VI 307. 12 sq. bacchius ex brevi et duabus longis temporum quinque, ut 'Athenae'.

— — ∪

3. DION. HAL. *de comp. verb.* 17 (p. 72. 9 sqq. Vsener-Radermacher) ἂν δὲ τὴν ἀρχὴν αἱ δύο μακραὶ κατάσχωσιν, τὴν δὲ τελευταίην ἢ βραχεῖα, οἷά ἐστι ταυτί: (trag. adesp. 143 [TGF 869] Nauck² = mel. adesp. 109 [1027] g Page)

σοὶ Φοῖβε Μοῦσαι τε σύμβωμοι,

ἀνδρῶδες πάνυ ἐστὶ τὸ σχῆμα καὶ εἰς σεμνολογίαν ἐπιτήδειον. τὸ δ' αὐτὸ συμβήσεται ἂν ἢ βραχεῖα προτεθῆ τῶν μακρῶν· καὶ γὰρ οὗτος ὁ ῥυθμὸς ἀξιωμα ἔχει καὶ μέγεθος· παράδειγμα δὲ αὐτοῦ τόδε: (trag. adesp. 144 [TGF 870] Nauck² = mel. adesp. 109 [1027] h Page)

τὴν' ἀκτάν, τὴν' ὕλαν δράμω; ποῖ πορευθῶ;

τούτοις ἀμφοτέροις ὀνόματα κεῖται τοῖς ποσὶν ὑπὸ τῶν μετρικῶν βακχείος μὲν τῷ προτέρῳ, θατέρῳ δὲ ὑποβάκχειος.

DION. HAL. *de comp. verb.* 18 (p. 75. 18 sqq. Vsener-Radermacher) τὴν δὲ δὴ πλατωνικὴν λέξιν ταυτηνὴν τίνι ποτὲ ἄλλῳ κοσμηθεῖσαν οὕτως ἀξιωματικὴν εἶναι φαίη τις ἂν καὶ καλήν, εἰ μὴ τῷ συγκεῖσθαι διὰ τῶν καλλίστων τε καὶ ἀξιολογωτάτων ῥυθμῶν; ἔστι γὰρ δὴ τῶν πάνυ φανερῶν καὶ περιβοήτων, ἧ κέχρηται ὁ ἀνὴρ κατὰ τὴν τοῦ ἐπιταφίου ἀρχήν: (Plat. *Maenex.* 236d) 'ἔργω μὲν ἡμῖν οἷδε ἔχουσιν τὰ προσήκοντα σφίσιν αὐτοῖς· ὧν τυχόντες πορεύονται

τὴν εἰμαρμένην πορείαν· ἐν τούτοις δύο μὲν ἐστὶν ἅ συμπληροῖ τὴν περίοδον κῶλα, ῥυθμοὶ δὲ οἱ ταῦτα διαλαμβάνοντες οἶδε· βακχείος μὲν ὁ πρῶτος· οὐ γὰρ δὴ γε ὡς ἰαμβικὸν ἀξιώσαμι· ἂν ἔγωγε τὸ κῶλον τουτὶ ῥυθμίζειν ἐνθυμούμενος ὅτι οὐκ ἐπιτροχάλους καὶ ταχεῖς ἀλλ’ ἀναβεβλημένους καὶ βραδεῖς τοῖς οἰκτιζομένοις προσῆκεν ἀποδίδοσθαι τοὺς χρόνους· σπονδεῖος δ’ ὁ δευτέρος· ὁ δ’ ἐξῆς δάκτυλος διαιρουμένης τῆς συναλοιφῆς· εἶθ’ ὁ μετὰ τούτου σπονδεῖος· ὁ δ’ ἐξῆς μᾶλλον κρητικὸς ἢ ἀνάπαιστος· ἔπειθ’, ὡς ἐμὴ δόξα, σπονδεῖος· ὁ δὲ τελευταῖος ὑποβάκχειος, εἰ δὲ βούλεται τις, ἀνάπαιστος· εἶτα κατάληξις.

DION. HAL. *de comp. verb.* 18 (p. 77. 16 sqq. Vsener-Radermacher) ἐν δὴ τῷ περὶ τοῦ στεφάνου λόγῳ τρία μὲν ἐστὶν ἅ τὴν πρώτην περίοδον συμπληροῖ κῶλα, οἱ δὲ ταῦτα καταμετροῦντες οἶδέ εἰσιν ῥυθμοὶ (Dem. 18. 1) ‘πρῶτον μὲν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς θεοῖς εὐχομαι πᾶσι καὶ πάσαις· ἄρχει δὲ τοῦ κῶλου βακχείος ῥυθμὸς, ἔπειθ’ ἔπεται σπονδεῖος, εἶτ’ ἀνάπαιστος τε καὶ μετὰ τούτου ἕτερος σπονδεῖος, εἶθ’ ἐξῆς κρητικὸς τρεῖς, σπονδεῖος δ’ ὁ τελευταῖος. τοῦ δὲ δευτέρου κῶλου τοῦδε ὅσῃν εὐνοίαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ τῇ τε πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν· πρῶτος μὲν ὑποβάκχειός ἐστι πούς, εἶτα βακχείος, εἰ δὲ βούλεται τις, δάκτυλος εἶτα κρητικὸς· μεθ’ οὓς εἰσι δύο σύνθετοι πόδες οἱ καλούμενοι παιᾶνες· οἷς ἔπεται μολοττός ἢ βακχείος, ἐγχωρεῖ γὰρ ἐκατέρως αὐτὸν διαιρεῖν· τελευταῖος δὲ σπονδεῖος. τοῦ δὲ τρίτου κῶλου τοῦδε ἴσοσάντην ὑπάρξει μοι παρ’ ὑμῶν εἰς τουτονὶ τὸν ἀγῶνα· ἄρχουσι μὲν ὑποβάκχειοι δύο, ἔπεται δὲ κρητικός, ᾧ συνῆπται σπονδεῖος· εἶτ’ αὐθις βακχείος ἢ κρητικός, καὶ τελευταῖος πάλιν κρητικός, εἶτα κατάληξις.

DION. HAL. *de comp. verb.* 20 (p. 93. 10 sqq. Vsener-Radermacher) ὁ δὲ μάλιστα τῶν ἄλλων θαυμάζειν ἄξιον, ῥυθμὸς οὐδεὶς τῶν μακρῶν οἱ φύσιν ἔχουσιν πίπτειν εἰς μέτρον ἡρωικόν, οὔτε σπονδεῖος οὔτε βακχείος ἐγκαταμέμικται τῷ στίχῳ, πλὴν ἐπὶ τῆς τελευτῆς· οἱ δ’ ἄλλοι πάντες εἰσὶ δάκτυλοι, καὶ οὗτοι παραμειγμένας ἔχοντες τὰς ἀλόγους, ὥστε μὴ πολὺ διαφέρειν ἐνίους τῶν τροχαιῶν.

DION. HAL. *de comp. verb. epit.* 17 (p. 172. 20 sqq. Vsener-Radermacher) ὁ δὲ βακχείος ἀνδρώδης πάνυ καὶ εἰς σεμνολογίαν ἐπιτήδειος, οἶον· (trag. adesp. 143 [TGF 869] Nauck² = mel. adesp. 109 [1027] g Page)

σοὶ Φοῖβε Μοῦσαι τε σύμφωμοι.

ὁ δὲ παλιμβάκχειος καὶ οὗτος ὅμοιος τῷ βακχείῳ, οἶον· (trag. adesp. 144 [TGF 870] Nauck² = mel. adesp. 109 [1027] h Page)

τίν’ ἀκτάν, τίν’ ὕλαν δράμω; ποῖ πορευθῶ;

LACHAR. *rhet.* 293. 30 sqq. περὶ Δημοσθένους <δὲ> λέγει (*scil.* Dion. Hal. *de comp. verb.* 18 [p. 77. 14 sqq.]) ὅτι «ὄρος *** τίς ἐστὶ ἐκ γλώττης καὶ ὀνομάτων καὶ κάλλους συνθέσεως Δημοσθένους· ἐν γὰρ τῷ περὶ τοῦ στεφάνου λόγῳ τρία μὲν ἐστὶν ἅ τὴν πρώτην πληροῖ περίοδον κῶλα, οἱ δὲ *** αὐτὰ καταρυσθμούντες ῥυθμοὶ οἶδε· πρῶτον μὲν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς θεοῖς εὐχομαι πᾶσι καὶ πάσαις· ἄρχει δὲ *** τοῦ κῶλου ὑποβάκχειος ῥυθμὸς· ἐξῆς δὲ σπονδεῖος· εἶτα ἀνάπαιστος καὶ μετ’ αὐτὸν ἕτερος σπονδεῖος· εἶτα ἐξῆς κρητικὸς τρεῖς· σπονδεῖος δὲ *** τελευταῖος. τοῦ δὲ δευτέρου κῶλου τοῦ ὅσῃν εὐνοίαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ τῇ τε πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν· πρῶτον μὲν ὑποβάκχειός ἐστι πούς· εἶτα

παλιμβάκχειος, εἰ δὲ βούλεται τις, δάκτυλος· ἔπειτα κριτικός, μεθ' οὓς εἰσι δύο σύνθετοι πόδες, οἱ καλούμενοι παίωνες, οἷς ἔπεται μολοττὸς ἢ βακχεῖος· ἐγγωρεῖ γὰρ ἐκάτερος αὐτῶν διαιρεῖν· τελευταῖος δὲ *** σπονδεῖος. τοῦ δὲ τρίτου κώλου τοῦ δεῖ, τοσαύτην ὑπάρξει *** ὑμῖν εἰς τουτονὶ τὸν ἀγῶνα· ἄρχουσι μὲν ὑποβάκχειοι δύο· ἔπειτα κριτικός, ᾧ συνήπται σπονδεῖος· εἶτα εὐθύς βακχεῖος καὶ κριτικός· εἶτα κατάληξις».

ANON. AMBR. 227. 6 sq. οἱ μὲν ἀπλοὶ πόδες οὗτοι τυγγάνουσι. τούτων δὲ οἱ μὲν ἴσω θεωροῦνται λόγῳ, οἱ δὲ ἐν διπλασίονι, οἱ δὲ ἐν ἡμιολίῳ ... 11 sq. τοῦ δὲ ἡμιολίου τρεῖς, βακχεῖος, παλιμβάκχειος, κρητικός ... 15 sqq. ἐπὶ δὲ τῶν βακχειῶν διωρίσθαι πάλιν ἀνάγκη· ἐν μὲν τῷ βακχείῳ τὴν μὲν ἄρσιν μίαν μακρὰν, τὴν δὲ θέσιν μακρὰν καὶ βραχεῖαν.

[ASPER] GL V 548. 32 sqq. pedes simplices sunt duodecim: bisyllabi, hoc est binarum syllabarum, quatuor, pariambus, spondeus, iambus, trochaeus. trisyllabi, hoc est ternarum syllabarum, octo, anapaestus, dactylus, brachysyllabus, molossus, amphibrachus, creticus, bacchius, palimbacchius ... 549. 15 sq. bacchius constat ex duabus longis et brevi temporum quinque, ut 'saetosus'.

[CENSORIN.] GL VI 611. 17 sqq. = p. 78. 6 sqq. Sallmann item tres (*scil.* pedes) quinum temporum, bacchius ex duabus longis et brevi, cuius exemplum 'Latona'; huic ordine adversus palimbacchius ex brevi et duabus longis ut 'Aquinas'.

TER. MAVR. GL VI 367. 1410 sqq.

cum duas longas sequetur una brevior syllaba,
pes erit βακχεῖος, ἀντίβακχος autem tunc erit,
cum brevem primam locabis et duas longas dein:
nomina aut vertens vicissim, cum priorem dixeris
antibacchum, nominato qui redit contrarius.

TER. MAVR. GL VI 368. 1440 sqq

plurimum orantes decebit (*scil.* creticum) quando paene in ultimo
obtinet sedem beatam, terminet si clausulam
dactylus, spondeus imam, nec trochaeum respuo;
bacchicos utrosque fugito, nec repellas tribrachyn.

SACERD. GL VI 493. 16 sqq. ~ PROB. GL IV 41. 3 sqq. hae compositiones demutatae facient nostri temporis structuras sic ... ex trochaeo et bacchio a longa (cf. Cic. *div. in Caecil.* 8. 26) 'id quod populus Romanus iam diu flagitat, extincta sit atque deleta'.

SACERD. GL VI 494. 18 sqq. ~ PROB. GL IV 42. 1 sqq. nunc quoniam docuimus haec, quae a nobis stultissime reprehenduntur, indifferenter a prioribus posita, structuras nobis delectabiles componamus ... 20 sq. amphibrachys et bacchius a longa 'dolore derisus' ... 24 sqq. bacchius a longa geminatus 'detrudit haeredem', bacchius et molossus 'cantare fecerunt' ... 26 chorius, id est trochaeus, et bacchius a longa 'esse delectum' ... 30 ditrochaeus et bacchius a longa 'vindictur electus' ... 32 epitritus quartus et bacchius a longa 'deducente subducit' ... 495. 5 trochaeus et bacchius a longa 'sume deceptum' ... 7 sq. has quidem a

nobis repertas structuras composuimus, nunc aliquas Tulli componamus, quae possint auditores nostri temporis delectare ... 9 sqq. bacchius a longa et paeon tertius (Cic. *Verr.* I 1. 2) 'pudentem exitum quaesisse videatur', trochaeus et bacchius a longa (Cic. *Verr.* I 5. 14) 'securi esse percussus', (Cic. *Verr.* I 6. 16) 'iste vexarat', (Cic. *Verr.* I 7. 20) 'stare non posse' ... 13 sq. bacchius a longa et molossus (Cic. *divin. in Caecil.* 1. 1) 'causamque cognovit' ... 15 sq. antispastus et bacchius a longa (Cic. *divin. in Caecil.* 9. 27) 'voluntate concedam' ... 18 sq. bacchius a longa et molossus (Cic. *divin. in Caecil.* 16. 50) 'subscriber addatur'.

ΑΡΤΗΘΝ. GL VI 93. 11 sqq. unde plerumque recipit (*scil.* ionicus minor) in principio versus bacchium <a> longis incipientem et paeonem tertium, quorum uterque quinque temporum spatio extenditur.

ΔΙΟΜ. GL I 512. 33 sqq. anapaesticum dimetrum fit incisione, cuius haec exempla sunt:

agite o pelagi cursores,
cupidam in patriam portate.

sunt hic bini anapaesti aut qui recipi solent, in imo autem aut bacchius est, qui constat ex duabus longis et brevi, aut molossus, qui constat ex tribus longis.

ΑΤΙΛ. FORTVN. GL VI 280. 17 bacchius ex duabus longis et brevi.

RVFIN. GL VI 566. 26 sqq.

aut finis bacchius erit, brevis ultima claudet:
longa sit anne brevis, nullum discrimen habetur,
ut solet in metris doctus componere vates.

RVFIN. GL VI 572. 18 sqq. Flavius Sosipater Charisius sic dicit: (Diom. GL I 513. 29 sqq.) 'bacchiacum metrum est tale:

bacchare, laetare praesente Frontone.

hoc mihi videtur ad prosam convenire. et sane multis pedibus in oratione utimur, licet stulti putent liberum a vinculis pedum sermonem prosae esse debere'.

— — —

4. BACCH. 314. 18 sqq. τῶν δὲ ῥυθμῶν εἰσιν οἱ μὲν ἀπλοῖ, οἱ δὲ συμπεπλεγμένοι. πόσοι οὖν εἰσι ῥυθμοί; δέκα ... τούτων ἀπλοῖ πόσοι; ἕξ· ἡγεμῶν ἱαμβος χορεῖος ἀνάπαιστος ὄρθιος σπονδεῖος. συμπεπλεγμένοι δὲ πόσοι; τέσσαρες· παιὰν βακχεῖος δόχμιος ἐνόπλιος ... 316. 1 sq. ὄγδοος δὲ βακχεῖος ἀφ' ἡγεμόνος καὶ σπονδείου, οἶον 'θεοδώρω'.

[R.S.]